

UNIVERSITETET I BERGEN

MØTEINNKALLING

Studiestyret ved Det humanistiske fakultet

Tidspunkt: 05.03.25., kl. 12.15-14.00.

Stad: Harald Hårfagres gate 1, møterommet i 1. etasje.

Innkallinga er sendt til:

Svein Ivar Angell, Birger Solheim (IF), Aidan Conti (LLE), Christian Sæle (AHKR), Jesse Tomalty (FOF), Kjersti Aarstein (SKOK), Gry Ane Lavik (UB), Fillip Rønning Jakobsen (studentrepresentant, HSU) og Maria Sorkness Økland (studentrepresentant, HSU).

Kopimottakarar: Jacob Hoffmann, Helga Ramstad Vatsaas, Ståle Melve, Deirdre Smith, Mari-Kristine Morberg, Julie Alver Tønsaker, Hanne Svanholm Misje, Ellen Vikersveen, Shizuka Sydnes, Helge Restad, Elisabeth Hagen Hjellbrekke og Rebekka Nistad.

Saksliste og sakspapir er vedlagde.

Eventuelt forfall må meldast snarast til personleg varamedlem og til rebekka.nistad@uib.no

Bergen, 27.02.25.

Svein Ivar Angell
visedekan

Julie Alver Tønsaker
studiesjef

SAKSLISTE:

- I Godkjenning av innkalling og saksliste
- II Godkjenning av protokoll frå møtet [15.01.25](#) og protokoll [15.05.25 \(sak 5\)](#).
- III **Orienteringssaker**
  - SAK 6/25 Rapport frå arbeidsgruppa for ny EVU-strategi ved HF
  - SAK 7/25 Orienteringssak om rekrutteringskampanjen og nettsider (munnleg)
  - SAK 8/25 Orientering om redesignprosessen av bachelorprogrammet i arabisk (munnleg)
- IV **Drøftingssaker**
  - SAK 9/25 Nytt fellesemne i første semester: LES100 – Les og skriv
  - SAK 10/25 Status frå institutta: Studieporteføljeprojektet
- V **Vedtaksaker**
  - SAK 11/25 Ekstern fagfellerapport for lektorutdanningane ved HF

Studierstyret ved Det humanistiske fakultet

Møte: 05.03.2025

SAK 06/2025: Orienteringssak - Rapport frå arbeidsgruppa for ny EVU-strategi ved HF

Dokument i saka

Rapport frå arbeidsgruppa m/vedlegg

Innspel til rapporten frå FOF

Innspel til rapporten frå AHKR

Bakgrunn for saka

HF har eit omfattande tilbod innan etter- og vidareutdanning. Sjølv om Studieporteføljeprojektet ikkje omfattar EVU direkte, er det viktig for prosessen å sjå studieverksemda ved fakultetet som ein heilskap. Parallelt med Studieporteføljeprojektet har ein difor kartlagd EVU-delen av studieverksemda ved HF. Målet har vore å få fram samanhengen mellom EVU og den ordinære studieporteføljen, og gje EVU ein tydelegare og meir strategisk posisjon i fakultetet sin samla utdanningsportefølje.

Det vart hausten 2024 oppretta ei arbeidsgruppe med mandat om å kome med forslag til ny EVU-strategi. Arbeidsgruppa hadde følgjande samansetjing:

- Martin Paulsen – IF (leiar)
- Annika Seeman – AHKR
- Ann-Kristin Helland Gujord – LLE
- Terje Selland – økonomiseksjonen, HF
- Ellen Vikersveen – studieseksjonen, HF
- Julie Alver Tønsaker - studieseksjonen, HF

Arbeidsgruppa fekk følgjande mandat:

- Gjennomgå eksisterende EVU-tilbud, inkludert ressursbruk og lønnsomhet

- Foreslå kriterier og prosedyrer for etableringen av nye EVU-tilbud
- Tydeliggjøre ulike EVU-modeller, inkludert deres styrker og risikoaspekter
- Identifisere potensielle målgrupper samt kartlegge muligheter og utfordringer som følge av det nye systemet for kompetanse- og karriereutvikling knyttet til EVU, slik dette bl.a. kommer frem i NOU 2022:13 «Med videre betydning. Et helhetlig system for kompetanse- og karriereutvikling i barnehage og skole».

Arbeidsgruppa har levert rapporten sin med forslag til ny EVU-strategi ved HF. Rapporten er lagt fram for instituttleiarane, og to av institutta har kome med innspel.

Det er fakultetsstyret som skal vedta ny EVU-strategi, og dei vil få saka lagt fram 18. mars. Innspela frå institutta og eventuelle innspel frå Studiestyret vil bli innarbeidd i saka som skal opp i fakultetsstyret. I fakultetsstyresaka vil det òg gjerast meir greie for økonomien i fakultetet sine EVU-tilbod.

Svein Ivar Angell
visedekan

Julie Alver Tønsaker
studiesjef

EVU ved HF

– rapport frå arbeidsgruppe for ny EVU-strategi

Utarbeida av Martin Paulsen (leiar), Ann Kristin Helland Gujord, Anika Seemann, Terje Selland, Julie Alver Tønsaker og Ellen Vikersveen

Denne rapporten presenterer ein gjennomgang av EVU-tilbudet ved HF og gir eit framlegg til strategi for EVU-arbeidet ved fakultetet for perioden fram til 2030.

Mandat

Som del av oppfølginga av sluttrapporten for Studieporteføljeprojektet vart det oppretta ei arbeidsgruppe som skulle utarbeide ny EVU-strategi for HF-fakultetet.

Samansetjing av gruppa

- Martin Paulsen (IF, leiar)
- Ann Kristin Helland Gujord (LLE)
- Anika Seemann (AHKR)
- Ellen Vikersveen (fakultetsadministrasjonen)
- Julie Alver Tønsaker (fakultetsadministrasjonen)
- Terje Selland (fakultetsadministrasjonen)

Arbeidsgruppa fekk følgjande mandat:

«Dette aktualiserer behovet for en felles strategi for hvilke prinsipper som skal ligge til grunn for det videre EVU-arbeidet ved HF. Forslaget til en slik strategi skal utarbeides av en arbeidsgruppe med følgende mandat:

- Gjennomgå eksisterende EVU-tilbud, inkludert ressursbruk og lønnsomhet
- Foreslå kriterier og prosedyrer for etableringen av nye EVU-tilbud
- Tydeliggjøre ulike EVU-modeller, inkludert deres styrker og risikoaspekter
- Identifisere potensielle målgrupper samt kartlegge muligheter og utfordringer som følge av det nye systemet for kompetanse- og karriereutvikling knyttet til EVU, slik dette bl.a. kommer frem i NOU 2022:13 «Med videre betydning. Et helhetlig system for kompetanse- og karriereutvikling i barnehage og skole».

Underveis i arbeidet er det naturlig at arbeidsgruppen konsulterer sentrale enheter på UiB, som Lektorsenteret og UiB Videre, samt viktige interessenter som Vestland fylkeskommune og Bergen kommune. Frist for rapport: 31. januar 2025.»

Kva er EVU?

EVU er ei forkorting for etter- og vidareutdanning. *Etterutdanning* er organisert opplæring som ikkje gir studiepoeng, men gjerne kan vere dokumentert gjennom diplom og attestar. *Vidareutdanning* er offentleg godkjent utdanning som byggjer ut ei allereie gjennomført utdanning og gir uttelling i form av studiepoeng.¹ I denne samanhengen er det òg relevant å diskutere livslang læring-konseptet *fleksibel utdanning*, det dekkjer utdanningstilbod som er organiserte slik at dei kan kombinerast med arbeid og er tilpassa ulike arbeids- og livssituasjonar.² Det er viktig å merke seg at det er diskusjon i sektoren om kor presise desse definisjonane er og, som vi skal sjå, det er ikkje gitt at det vi på HF per i dag snakkar om som EVU passar like godt inn under omgrepet.

Bakgrunn

EVU vil verte stadig viktigare for UH-institusjonar framover. HF har historisk sett hatt det største EVU-tilbodet ved UiB, i perioden frå 2014 har HF hatt om lag halvparten av alle EVU-studentane på universitetet (om lag 45 %). Dette tilbodet har samstundes berre i liten grad vore koordinert eller hatt ei felles, strategisk innramming.

EVU er ein stor del av verksemda til HF. Hausten 2024 var det 655 registrerte EVU-studentar på fakultetet. I perioden frå 2014 har om lag 5 000 studentar vore innom EVU-tilbod ved fakultetet, nokre av dei har tatt einskilde emne, andre har tatt heile gradar. Gjennom denne omfattande EVU-verksemda tar HF eit tydeleg samfunnsansvar ved å sikre auka og relevant kompetanse i norsk arbeidsliv. HF bidreg særleg til at fleire lærarar i norsk skule og vaksenopplæringa oppnår kvalifikasjonar som rustar norsk opplæringssektor til å møte dagens samfunnsutfordringar.

EVU gir eit betydeleg økonomisk bidrag. I 2024 mottok fakultetet på grunnløyvinga 5,2 millionar kr i studiepoengsinntekter frå EVU-emne og 4,8 millionar kr i studieavgift frå EVU-emne med studentbetaling. På eksternfinansierte EVU-emne var det ein total aktivitet på 3,9 millionar kr.

EVU er i rask endring både som utdanningsfelt og som marknadssegment. Dette skuldast fleire ting, særleg kombinasjonen av endringar i kompetansebehov i samfunnet, demografiske endringar, politisk prioritering av EVU på tvers av heile det politiske spekteret, økonomisk tronge tider i sektoren og ein ny finansieringsmodell der utdanning vil vere einaste kjelde til resultatinntekter.

EVU-politikk

NOU-en *Lærekraftig utvikling* (2019:12) har lagt premissa for utviklinga av EVU i Noreg sidan han kom i 2019. Fokuset har vore på læring utover dei formaliserte studieløpa for å styrke vår evne til omstilling og gjere Noreg meir konkurransedyktig. Diskusjonar og

---

¹ NOU 2022: 13, *Med videre betydning*. Oslo: Kunnskapsdepartementet, [NOU 2022: 13 - regjeringen.no](https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/nou202213).

² NOU 2019: 12, *Lærekraftig utvikling*. Oslo: Kunnskapsdepartementet, [NOU 2019: 12 - regjeringen.no](https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/nou201912).

framlegg i NOU-en har i større eller mindre grad satt sitt preg på viktige rammevilkår som den nye UH-lova og den nye finansieringsmodellen for norske UH-institusjonar.

EVU er eit politikkområde i stor utvikling. Seinast i januar 2025 vart det lagt fram ein NOU (2025:1) om kompetanseutvikling i arbeidslivet, som inkluderer spørsmålet om UH-sektoren sitt ansvar for kompetanseutvikling. Utvalet er tydeleg på at forventningane til UH-institusjonane om satsing på vidareutdanning må formidlast tydelegare og at institusjonane må få betre økonomiske insentiv for å drive med vidareutdanning.³

EVU er òg eit sentralt tema i Kunnskapsdepartementet sitt tildelingsbrev til UiB, seinast no i desember 2024. I utviklingsavtalen med KD skriv UiB her at dei vil vidareutvikle sitt EVU-tilbod. Den styringsparameteren UiB skal mållast på er «Styrke tilbudet av livslang læring gjennom forskningsbaserte og fleksible etter- og vidareutdanningstilbud.»⁴

UiB sin strategi for perioden 2023-2030 legg vekt på etter- og vidareutdanning gjennom følgjande formulering: «Vi skal styrke UiB som en arena for livslang læring og vidareutvikle forskningsbaserte, fleksible etter- og vidareutdanningstilbud i samsvar med UiBs profil.»⁵

HF-fakultetet har òg forplikta seg til å jobbe betre med EVU i tida framover og seier at «fakultetet skal styrke porteføljen av etter- og vidareutdanningstilbud på en måte som er økonomisk bærekraftig.»⁶

Dei ulike institutta på fakultetet nemner òg EVU i sine strategiar. I sin strategi for perioden 2023-26 skriv AHKR at dei vil «oppretholde EVU-tilbud så lenge det finnes studenter, og søke å utvikle nye EVU-tilbud innenfor tilgjengelige ressursrammer.»⁷ IF har ein strategi for perioden 2023-2030 kor dei skriv at dei vil «Utvikle og følgje opp strategi for vidareutdanning i tett samarbeid med HF-fakultetet.»⁸ LLE har ein strategi for 2023-2030 kor EVU er sidestilt med det ordinære studietilbodet i denne formuleringa «For å få tilstrekkelige ressurser til forskning og undervisning skal vi tiltrekke oss og holde på de dyktigste og mest motiverte studentene til våre studieprogrammer og EVU-tilbud.»⁹ FOF nemner ikkje EVU i sin strategi.

---

³ NOU 2025: 1, *Felles ansvar, felles gevinst*. Oslo: Kunnskapsdepartementet, [NOU 2025: 1 - regjeringen.no](https://www.regjeringen.no).

⁴ Kunnskapsdepartementet, *Tildelingsbrev 2025 til Universitetet i Bergen*. Oslo: Kunnskapsdepartementet, [Tildelingsbrev 2025 til Universitetet i Bergen](#)

⁵ UiB, *Strategi 2023-2030*, Bergen: Universitetet i Bergen, [Strategi 2023–2030 | Universitetet i Bergen](#).

⁶ HF, *Strategi for HF 2023-2030*, Bergen: Humanistisk fakultet, [Strategi for HF 2023–2030 | Det humanistiske fakultet | UiB](#).

⁷ AHKR, *Strategisk plan 2023-2026*, Bergen: Institutt for arkeologi, historie, kultur- og religionsvitenskap, [Strategisk plan 2023-2026 | Institutt for arkeologi, historie, kultur- og religionsvitenskap | UiB](#).

⁸ IF, *Strategi 2024-2030*, Bergen: Institutt for framandspråk, [strategi_if_2024-2030.pdf](#).

⁹ LLE, *Strategisk plan 2023-2026*, Bergen: Institutt for litterære, lingvistiske og estetiske studier, [Strategisk plan 2023-2026 | Institutt for lingvistiske, litterære og estetiske studier | UiB](#).

Finansiering av etter- og vidareutdanning

Finansieringa av etter- og vidareutdanning kan variere i stor grad og har tidvis vore svært ulik det som er vanleg for det ordinære studietilbodet ved universiteta. I hovudtrekk kan vi seie at det er fem måtar å finansiere EVU på, som vist i figur 1. Ytterpunkta er full eigenfinansiering eller full eksternfinansiering.

Figur 1. Finansieringskjelder for EVU ved HF

Full eigenfinansiering (gjennom tildeling eller studiepoeng)			Full eksternfinansiering gjennom oppdragsgivar	
A	B	C	D	E
Studieplassfinansiert	Studiepoengfinansiert	Studentbetalt	Bidragsfinansiert	Oppdragsfinansiert
Finansierast på linje med vanlege studie plassar (basisfinansiering og resultatmidler)	Studiepoengfinansiert studium (resultatmidler) samt bruk av eksisterande (uutnytta) ressursar	Finansierast heilt eller delvis gjennom studentbetaling (anten 100 % eller inntil 35 % av kostnadane til emnet), samt resultatmidlar	Bidragsfinansiert studium – ein oppdragsgivar betaler delar av studiet	Oppdragsfinansiert studium – ein oppdragsgivar betaler heile studiet
GB – grunnbevilgning (grunnløyving)			BOA – bidrags – og oppdragsaktivitet	
GA – grunnbevilgningens annuum			BA-bidragsaktivitet	OA-oppragsaktivitet

På grunnløyvinga genererer EVU inntekter gjennom studiepoengproduksjon og studentbetaling. Eksternfinansierte EVU-emne vil normalt vere fullfinansierte oppdrag og gir ikkje studiepoenginntekter, men eit betydeleg nettobidrag. Nettobidraget viser kor mykje som blir henta inn frå eksternfinansierte prosjekt, som til dømes frikjøp og prosjektgevinster, for å dekkje kostnader på grunnløyvinga.

Det er fakultetet som får inntektene frå studiepoengproduksjonen. I 2025 vil fakultetet motta 7,8 mill. kr i inntekter basert på studiepoengproduksjon frå 2023, jf. vedlegg 1. Det er ein auke frå 3,1 mill. kr i 2023. Auken kjem hovudsakleg som følgje av ei satsing på nettbaserte EVU-emne på IF, der inntektene har auka frå 0,7 mill. kr i 2023 til 4 mill. kr i 2025. Av totale studiepoenginntekter til fakultetet i 2025 kjem 8 % frå EVU. Andelen av totale studiepoenginntekter hos institutta med EVU-aktivitet er 19 % hos IF, 12 % hos LLE og 1 % hos AHKR.

Inntektene frå studentbetaling kjem inn på instituttnivået. I 2024 mottok institutta totalt 4,8 millionar kr i studentbetaling, høvesvis 4,3 millionar kr på LLE frå PRISME og 0,5 millionar kr på IF frå Nettarabisk. Begge desse studietilboda gir dessutan studiepoenginntekter til fakultetsnivået, slik kategori C i figur 1 syner.

Inntektene frå eksternfinansierte emne har fram til 2025 kome inn på instituttnivå gjennom nettobidraget. I ny budsjettmodell frå 2025 vil nettobidraget frå eksternfinansierte prosjekt i større grad delast mellom fakultet- og instituttnivået.

Ein betydeleg del av eksisterande eksternfinansierte emne ved HF har vore vidareutdanning for lærarar gjennom tilbodet Kompetanse for Kvalitet (KFK), som har vore oppdragsfinansiert. Frå hausten 2025 har Kunnskapsdepartementet varsla ei endring, der midlar for å tilby vidareutdanning til lærarar vil verte gitt direkte i årlege tildelingsbrev til institusjonane som øyremerkte tilskot.¹⁰ Emna vil då gå frå å vere eksternfinansierte til grunnløyvingsfinansierte. For studieåret 2025/2026 vil det vere ei overgangsordning der HF for hausten 2025 mottar 1,7 millionar kr (halvårseffekt). Det er avklart at emna ikkje gir studiepoenginntekter då emna skal vere fullfinansierte gjennom tildeling frå Kunnskapsdepartementet.

Kostnadssida av etter- og vidareutdanning kan illustrerast som i figur 2.

Figur 2. Kostnadar for EVU ved HF

Full egenfinansiering (gjennom tildeling eller studiepoeng)		Full eksternfinansiering gjennom oppdragsgiver		
A	B	C	D	E
Studieplassfinansiert	Studiepoengfinansiert	Studentbetalt	Bidragsfinansiert	Oppdragsfinansiert
Løn undervisning	Løn undervisning	Løn undervisning	Løn undervisning	Løn undervisning
Løn administrasjon	Løn administrasjon	Løn administrasjon	Løn administrasjon	Løn administrasjon
Driftskostnader	Driftskostnader	Driftskostnader	Driftskostnader	Driftskostnader
Undervisningslokale	Undervisningslokale	Undervisningslokale	Undervisningslokale	Undervisningslokale
Indirekte kostnader	Indirekte kostnader	Indirekte kostnader	Indirekte kostnader	Indirekte kostnader
Utviklingskostnader	Utviklingskostnader	Utviklingskostnader	Utviklingskostnader	Utviklingskostnader
Forteneste	Forteneste	Forteneste	Forteneste	Forteneste

Kostnader som finansieres gjennom ressursar på grunnløyvinga
Kostnader som finansieres heilt eller delvis gjennom studentbetaling eller eksternfinansiering
Kostnader som finansieres gjennom eksternfinansiering

A – Studieplassfinansiert vidareutdanning (GB)

Studieplassar til vidareutdanning som er gitt over statsbudsjettet vil vere fullfinansierte studieplassar på linje med ordinære grunnløyvingsfinansierte studieplassar. Ein fullfinansiert studiepllass består av basisfinansiering og resultatmidlar til fakultetet. Det blir gitt ei årleg tildeling pr. studiepoengeining over det talet på år det tek å byggje opp studiet. Det akkumulerte beløpet vil etter denne perioden inngå i basisfinansieringa. Den resterande finansieringa er resultatmidlar frå avlagde studiepoeng.

¹⁰ Den nye ordninga har fått namnet Helhetlig system for kompetanse- og karriereutvikling. Udir, 2025, "Helhetlig system for kompetanse- og karriereutvikling", Oppdatert 20. januar 2025. [Helhetlig system for kompetanse- og karriereutvikling | udir.no](https://www.udir.no/helhetlig-system-for-kompetanse-og-karriereutvikling)

B – Studiepoengfinansiert vidareutdanning (GB)

Studiepoengfinansiert vidareutdanning vert finansiert gjennom resultatinntekter frå avlagde studiepoeng. Resultatmidlar kjem inn på fakultetsnivå to år etter avlagde studiepoeng. Dersom det blir tilbydd slike emne som ikkje kan undervisast ved bruk av faste tilsette, oppstår det kostnader som må dekkast på instituttnivå.

C – Studentbetalt vidareutdanning (GB)

Studentbetalt vidareutdanning vert finansiert heilt eller delvis gjennom studentbetaling, som betyr at inntektene kjem delvis til fakultetet (studiepoeng), delvis til institutta (eigenbetaling). Eigenbetalingsforskrifta tilseier at ein student kan anten betale 100 % av kostnadene tilknytt emnet, eller inntil 35 % av kostnadene. Skiljet på 35 % er sett for å sikre at delfinansiering gjennom studentbetaling er innanfor EØS-regelverket om offentleg støtte.

D – Bidragsfinansiert vidareutdanning (BOA)

Bidragsfinansiert vidareutdanning vil vere emne der ein ekstern bidragsytar dekkjer alle eller delar av kostnadene. Viss emne ikkje er fullfinansiert, må resten dekkjast gjennom eigenfinansiering. Bidragsytar kan ikkje bestemme kven som skal delta. Vi har ikkje slike EVU-tilbod på HF per i dag.

E – Oppdragsfinansiert vidareutdanning (BOA)

Oppdragsfinansiert etter- og vidareutdanning vil være emne som er 100 % finansiert av ein oppdragsgivar, samt at det skal reknast ut ei rimeleg forteneste. Det vil ikkje verte gitt resultatmidlar for studiepoeng i emne som er oppdragsfinansierte. Det er oppdragsgivar som avgjer kven som kan ta emna.

EVU-administrative ressursar ved institutta

Det vert sett av betydeleg med ressursar til einingane for å følge opp EVU. LLE bruker ca. 1,5 administrativt årsverk til utvikling og drift av EVU-tilboda. Det er ei stilling som er dedikert til EVU, kor lønnskostnadane er delt mellom fakultetet og LLE. Hos AHKR er det undervisningskoordinator og studieleiar som har det overordna ansvaret for EVU, medan dei aktive tilboda vert administrerte av fagkoordinatorar og studiekonsulentar. Hos IF er oppfølging av EVU i administrasjonen delt på fleire studieadministrative stillingar. Kostnaden for EVU-stillinga vert delt mellom instituttet og fakultetet. På LLE og IF skal lønnskostnadane for dei administrative EVU-stillingane dekkast av inntektene som EVU-emna genererer for institutta.

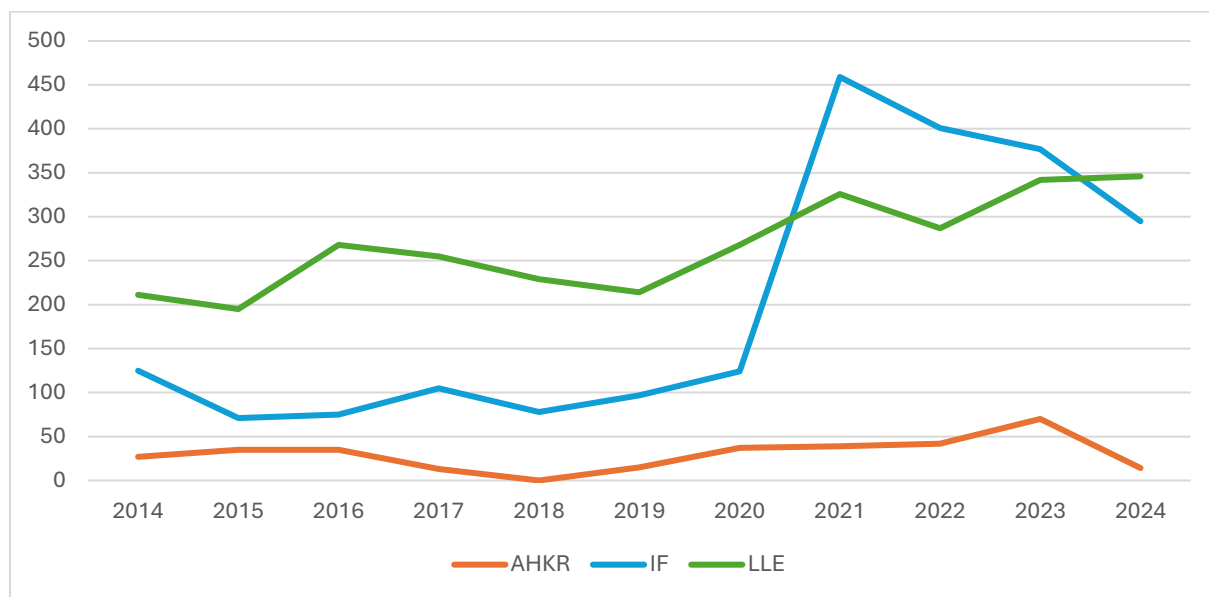
Kartlegging av eksisterande EVU-tilbod på HF

Arbeidsgruppa har samla dokumentasjon frå einingane ved fakultetet om EVU-tilbodet, samt henta informasjon om studenttal frå DBH. Kartlegginga viser at det vert tilbydd EVU ved IF, LLE og AHKR. Presentasjonen av desse tilboda er her gitt på eit aggregert nivå, ramene for dette arbeidet har ikkje gitt høve til å vurdere til dømes ressursbruk

eller lønsemd på detaljnivå. Samstundes er det nettopp på eit studietilbodnivå at vurderinga av desse storleikane gir meining. Kartleggingsarbeidet og denne rapporten kan difor fungere som starten på ei meir systematisk handsaming av spørsmål om ressursbruk og lønsemd knytte til EVU-tilbodet ved HF.

Heilt overordna ser vi i figur 3 at det har vore ei solid auke i EVU-aktiviteten på fakultetet gjennom det siste tiåret. Tala frå DBH syner at dette særleg gjeld for perioden frå 2020.

Figur 3. Registrerte studentar vidareutdanning HF 2014-24 (haustsemesteret)

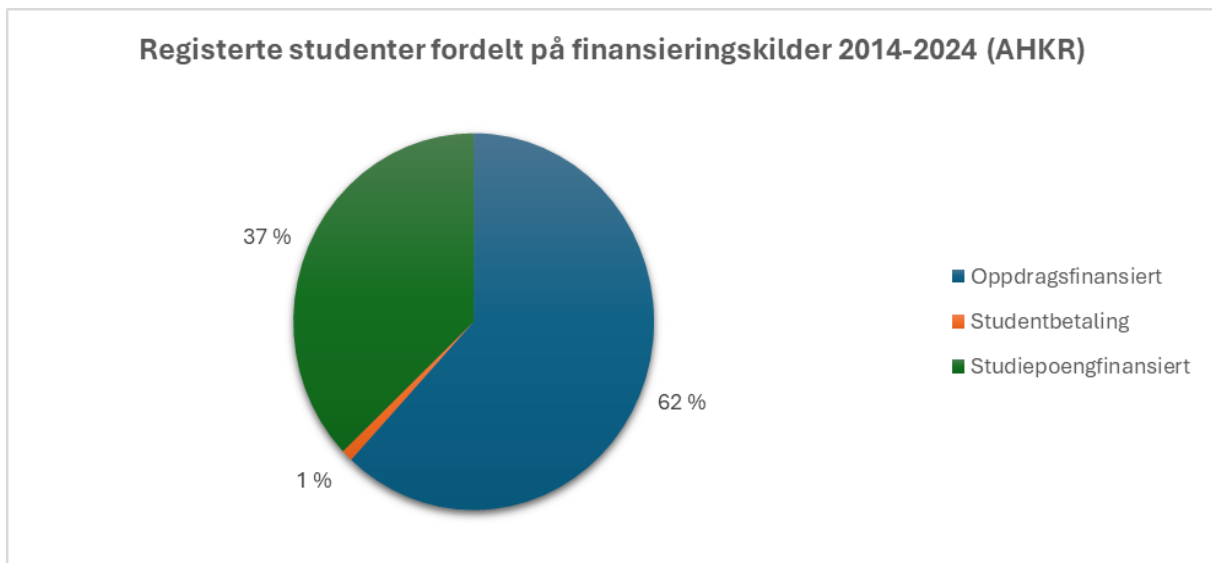
Kjelde: DBH: Registrerte studentar (tidsserie)

Institutt for arkeologi, historie, kultur- og religionsvitenskap

På AHKR har EVU-tilbodet vore dominert av oppdragsfinanserte prosjekt, som vi kan sjå av figur 4. Instituttet har i snitt hatt om lag 35 registrerte EVU-studentar per semester. Talet har vore relativt stabilt over åra 2014-2024. Unntak har vore hausten 2018 då emna ikkje vart tilbydde i haustsemesteret, og hausten 2024 då berre det eine EVU-tilbodet (Museologi) vart tilbydd. Hausten 2023 var det ein auke som skuldast at enkelte emne innanfor religionsvitenskap (tilknytt det nedlagde tilbodet religiøse minoritetar) vart tilbydde.

AHKR rapporterer at ressursbruken på EVU-tilboda fagleg og administrativt er på nivå med det øvrige undervisningstilbodet på instituttet. Undervisinga som regel gitt av faste tilsette i delte stillingar.

Figur 4. Registrerte studentar fordelt på finansieringskjelder, AHKR, 2014-24.

Kjelde: DBH

Faget historie har det eksternfinansierte tilbudet EVU "Bergensstudiet" med to samlingsbaserte emne à 15 studiepoeng på oppdrag (AHS202-F og AHS203-F). Det er oppdragsgiver Norsk Sykepleierforbund som avgjer kven som tar emna, og målgruppa er tillitsvalde sjukepleiarar som vidareutdannar seg til verv eller nye ansvarsroller. Tilbodet er oppdragsfinansiert (kategori E).

Museologi (MUSE). Museologi består av to samlingsbaserte emner à 15 studiepoeng, kor målgruppa er museumstilsette som ønskjer vidareutdanning. Studietilbodet er studiepoengfinansiert (kategori B).

AHKR har eit EVU-emne à 15 studiepoeng, Undervisning i kontroversielle tema (HRDID600), kor målgruppa er lærarar på ungdom- og vidaregåande skule. Emnet har av ressursmessige årsaker ikkje vore tilbode over ein lengre periode.

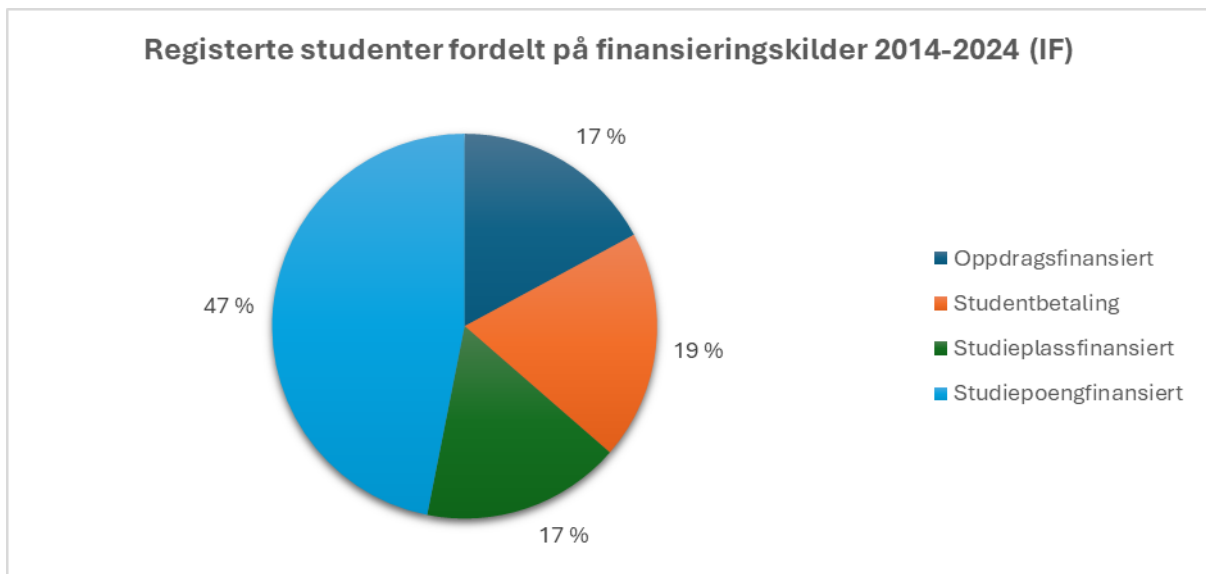
Institutt for framandspråk

IF har hatt eit stort utval av EVU-tilbod, med ein tydeleg vekst frå 2021. IF har hatt om lag 2200 EVU-studentar sidan 2014 (i snitt om lag 350 registrerte studentar per semester frå 2021-2024) og nesten halvparten av EVU-inntektene har kome frå studiepoeng, som vi kan sjå av figur 5. Veksten hausten 2021 skyldast at nettbaserte tilbod i spansk, fransk, tysk og italiensk vart tilbydde for første gong. Særleg har italiensk vore eit populært EVU-tilbod med over 100 studentar registrerte kvart semester.

IF har levert ein gjennomgang av EVU-tilbodet som gir eit oversyn over talet på studentar møtte til eksamen, avlagde studiepoeng, undervisningstimar, administrativ ressursbruk m.m. Studieåret 2023/24 var det brukt tilsaman 5742 timar på dei ulike EVU-tilboda på instituttet. I tillegg til ein halv administrativ stillingsressurs til EVU. Dette gav ei inntekt frå studiepoengsproduksjon på 5,5 millionar. For nokre av tilboda kjem anna

finansiering i tillegg til studiepoenga, slik gjennomgangen av finansieringskategoriar har vist.

Figur 5. Registrerte studentar fordelt på finansieringskjelder, IF, 2014-24.

Kjelde: DBH

Erfaringsbasert master i undervising med fordjuping i engelsk (ENGMAU) er eit samlingsbasert masterprogram på deltid over 4 år med til saman 120 studiepoeng. Programmet er bygd opp med 5 emne à 15 studiepoeng og ei masteroppgåve à 45 studiepoeng. Målgruppa er engelsklærarar som ønskjer vidareutdanning. Tilbodet er studiepllassfinansiert (kategori A).

På spansk, fransk, tysk og italiensk er det tilbod om ei rekke nettbaserte emne à 10 studiepoeng på 100-nivå som kan takast på deltid, kor målgruppa er alle interesserte. Studentane vel sjølve kor mange emne dei vil ta. I tillegg tilbyr fire fag ved instituttet fellesemnet Sammenliknende europeiske kulturstudium (SEK600) som er på 10 studiepoeng. Desse studietilboda kan karakteriserast som fleksible studietilbod, i den forstand at tilbodet er det same som vert gitt til ordinære bachelorstudentar, men i digital form, som einskildemne. Tilbodet er studiepoengfinansiert (kategori B).

På arabisk er det tilbod om to nettbaserte emne à 15 studiepoeng. Det er ikkje krav om forkunnskapar i arabisk ved opptak og målgruppa er alle interesserte. Det er studieavgift tilknytta emna, og 65 % finansierast gjennom offentlege midlar (studiepoeng), medan 35 % finansierast gjennom studentbetaling. Tilbodet høyrer dermed til under kategori C: Studentbetalt vidareutdanning.

Spansk, fransk, tysk og engelsk har det eksternfinansierte tilbodet Kompetanse for kvalitet (KFK). Målgruppa er lærarar og det er oppdragsgivar Udir som avgjer kven som får tilbod om plass og om kursa skal verte tilbodne. Tilbodet har tradisjonelt høyrte til

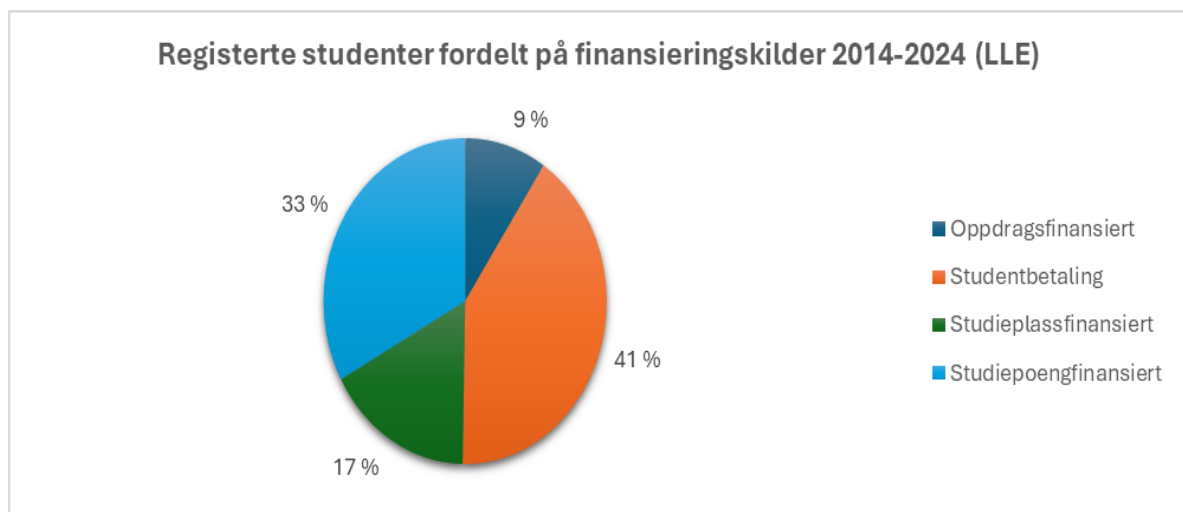
kategori D: «Oppdrag», men med den nye finansieringsordninga der midla gis over grunnløyvinga, høyrer dei også delvis til under kategori A: «Studieplassfinansiert».

Institutt for lingvistiske, litterære og estetiske studium

LLE har hatt eit jamt stort EVU-tilbod i heile perioden frå 2014, som samla har om lag 250 studentar per semester. LLE har tilbod innan fleire finansieringskategoriar, men dei største studentgruppene er på tilbod finansiert med studentbetaling og studiepoeng. Fordelinga ser vi i figur 6.

LLE har levert eit notat som syner studiepoengproduksjon per tilbod, samt ressursbruken. Fleire av tilboda vert undervist av den faste staben på fakultetsbudsjettet, andre har eiga finansiering. Samla tilsvarar undervisingbruken om lag 5-6 førsteamanuensisstillingar. I tillegg rapporterer instituttet om 1,5 administrative årsverk til utvikling og drift av EVU-tilboda.

Figur 6. Registrerte studentar fordelt på finansieringskjelder, LLE, 2014-24.

Kjelde: DBH

Erfaringsbasert master i i undervising med fordjuping i norsk (NORMAU) er eit samlingsbasert masterprogram på deltid over 4 år med til saman 120 studiepoeng. Programmet er bygd opp med 5 emne à 15 studiepoeng og ei masteroppgåve à 45 studiepoeng. Målgruppa er norsklærarar som ønsker å bygge på til master og oppnå lektorkompetanse. Tilbodet er studieplassefinansiert (kategori A).

Fjernord er eit nettbasert deltidsstudium i nordisk språk og litteratur som består av 4 emne à 15 studiepoeng. Målgruppa for emna er personar som ønsker å undervise i norsk, samt språk- og litteraturkonsulentar. Tilbodet er studiepoengfinansiert (kategori B).

Prisme er eit nettbasert deltidsstudium i norsk som andrespråk som består av 3 emne, høvesvis 2 emne à 15 studiepoeng og 1 emne à 5 studiepoeng. Målgruppa er personar som skal verte eller allereie er undervisarar i norsk som andrespråk. Tilbodet har

studieavgift. 64 % er finansiert gjennom offentlege midlar (studiepoeng) og 36 % er finansiert gjennom studentbetaling. Tilbodet høyrer dermed til under kategori C: «Studentbetalt vidareutdanning».

Faget nordisk har det eksternfinansierte tilbod Kompetanse for kvalitet (KFK). Målgruppa er lærarar og det er oppdragsgivar Udir som avgjer kven som skal få tilbod om plass og om kursa skal verte tilbodne. Tilbodet har tradisjonelt høyrte til kategori D: «Oppdrag», men med den nye finansieringsordninga der midla gis via grunnløyvinga, høyrer dei også delvis til under kategori A («studieplassfinansiert»).

Tilbakemeldingane frå einingane viser òg at det er nokre emne under utvikling:

Hos AHKR vert det jobba med fleire tilbod i samarbeid med studieseksjonen og UiB Videre. Det mest aktuelle på kort sikt er eit EVU-tilbod for lærarar som er utvikla i samarbeid med SV-fakultet og ein tilbodspakke om religiøse minoritetar.

Hos LLE utviklar ein to emne à 5 studiepoeng innan terminologi og eit nytt emne på 10 studiepoeng om Bergen i mellomalderen. Innanfor norsk som andrespråk utviklar ein eit nytt 5-studiepoengsemne i Prisme. LLE/Norsk som andrespråk vil også inngå som partner i ei desentralisert ordning for kompetanseutvikling med Bergen kommune.

EVU ved HF

Rapporten viser fram at EVU-tilbod kan vere veldig ulike, både i kven det er utvikla for, korleis tilbodet er finansiert og kva potensial som ligg i inntening og for kven, i undervisningsform, om tilbodet går på kampus, er samlingsbasert, nettbasert eller ein hybrid. Vi meiner ei tredeling vil gjere dette komplekset meir oversikteleg:

1. Vidareutdanning for opplæringssektoren
2. Fleksible utdanningstilbod
3. Oppdrag og andre vidareutdanningstilbod

Vidareutdanning for opplæringssektoren

Dette er ein stor del av vidareutdanningsverksemda ved fakultetet. Det omfattar dei to einaste studieprogramma i vidareutdanningsporteføljen: ENGMAU og NORMAU, det inkluderer ordninga Kompetanse for kvalitet og det involverer tilbod ved IF og LLE, samt AHKR. Til denne kategorien reknar vi òg PRISME-studiet på LLE.

Innføringa av desse vidareutdanningstilboda har ført med seg ei stor utviding av undervisningsverksemda ved HF. Det har lagt grunnlaget for fleire tilsettingar. Nokre av dei har vore faste, slik som i 100 % stilling knytt til PRISME-studiet på LLE, andre mellombelse.

Opplæringssektoren omfattar både grunnskule, vidaregåande opplæring og vaksenopplæring, og vil i framtida vere ei minst like viktig kjelde for å hente inn friske midlar for UH-institusjonane som satsar på slike tilbod. Samtidig kan denne aktiviteten

utfordre institusjonane på fleire punkt. I større grad enn dei disiplinbaserte kampusstudia skal innhaldet i desse utdanningstilboda vere retta mot lærarar og andre som jobbar på ulike nivå i opplæringssektoren, og samtidig vere på universitetsnivå. Dette stiller krav til ein tettare dialog med slike aktørar enn det HF har hatt tidlegare. Det er òg eit spørsmål om HF har kapasitet til å vedlikehalde ein slik dialog, særleg med tanke på at nokre tilbod har lokale eller regionale nedslagsfelt, medan andre er unike i nasjonal samanheng. I så måte vil det vere viktig med tett samarbeid mellom HF, UiB Videre og Lektorsenteret. Ei anna utfordring er at aktørane i opplæringssektoren skal etter ny ordning ha større påverknad på EVU-tilboda, noko som vil stille krav til ein fagleg fleksibilitet enn det HF og andre tilbydarar vanlegvis legg til rette for. Dette bør ha følger for kompetansen institusjonane må etterspørre når dei rekrutterer vitenskapleg tilsette i stillingar knytt til denne typen EVU-tilbod.

Denne forma for vidareutdanning er i stor omstilling, som varsla i NOU-en *Med videre betydning*. Omstillinga er organisert av Utdanningsdirektoratet, som har fått i oppdrag frå Kunnskapsdepartementet å utvikle eit heilskapleg system for kompetanse- og karriereutvikling for alle tilsette i barnehagar og skuler frå grunnskole (inkludert SFO) til vidaregåande opplæring.

Det kjem fleire endringar med innføringa av dette systemet. For det første så vil ein no gå vekk frå ordninga med anbodskonkurransar for universiteta og over til øyremerka tildelingar frå KD. For det andre vil lærarar søke studieplass direkte til universiteta, der dei tidlegare har søkt Udir om midlar til vidareutdanning og om plass på studiet.¹¹

UiB har i 2025 fått øyremerka løyvingar gjennom denne nye ordninga og noko av dette vert vidareformidla til HF. Det er grunn til å vente at denne ordninga vil vidareførast i åra framover. Samstundes er det enno ikkje avklart kor mykje og kva dei langsiktige vilkåra vil vere. Vi har grunn til å forvente ei nærmare avklaring av desse spørsmåla i løpet av 2025.

Den offentlege betalingsviljen er stor på dette området og fagleg er det stor grad av overlapp med ambisjonane om at HF skal vere eit leiande lektorutdanningsfakultet. Dette gjer at det er grunn til å satse vidare på slike vidareutdanningstilbod. Samstundes er det i 2025 stor grad av usikkerheit knytt til korleis ordningane vil organiserast og finansierast vidare. HF må dessutan vurdere korleis undervisinga skal organiserast. Skal det skje ved hjelp av den faste staben, til dømes dei som er knytte til lektorutdanninga? Korleis sikrar vi at det er kapasitet til å gi både det eksisterande studietilbodet og til dels nye vidareutdanningstilbod? I alle høve er det i skrivande stund svært viktig at HF posisjonerer seg på ein måte som gjer at dei vil kunne vere ein sentral tilbydar. Det betyr at det hastar for HF å bestemme ei retning for EVU-verksemda i framtida.

---

¹¹ Udir, 2025.

Fleksible utdanningstilbod

Dette er studietilbod som i daglegtalet på HF gjerne vert inkludert i EVU-tilbodet, men som i strengt tatt ikkje fyller kravet om å vere ei utdanning som byggjer vidare på ei allereie gjennomført utdanning. I realiteten er dette fleksible utdanningstilbod, altså utdanningstilbod som er organiserte slik at dei kan kombinerast med ulike arbeids- og livssituasjonar. Det dreier seg i stor grad om digitale studietilbod som gjerne speglar kampustilbodet i studieprogramma våre, og det er stort sett snakk om tilbod finansiert av studiepoeng.

Etterspurnaden etter slike utdanningstilbod er i stor vekst. HK-dir sine statistikkar viste nyleg at veksten i studenttal dei siste åra i særleg har skjedd innanfor nettbaserte studiar.¹²

Veksten i studiepoenginntening for slike studiar på HF dei siste åra og veksten i studenttalet på landsbasis gjer at det ligg eit stort potensiale for inntening på desse studia. Samstundes er det ein risiko for at etterspurnaden etter slike studietilbod kan vere ustabil.

HF står difor overfor fleire avgjerande spørsmål når ein skal vurdere den vidare utviklinga av dette tilbodet. For det første må ein vurdere kven som skal stå for undervisinga: skal det vere den faste vitskapelege staben, eller skal ein rekruttere nye undervisarar til dette tilbodet. Korleis skal det finansierast? For det andre må ein gjere ei strategisk vurdering av dette fleksible studietilbodet opp mot det tradisjonelle kampustilbodet. Kan det vere stordriftsfordelar med å doble studieemne, slik ein i stor grad har gjort til no? Har ein kapasitet til å gjere begge ting samstundes? Og kva skjer med interessa for kampustilbodet om ein utvidar det nettbaserte tilbodet?

Oppdrag og andre vidareutdanningstilbod

Dette er ein avgrensa del av EVU-verksemda ved HF. AHKR sitt samarbeid med Norsk Sykepleierforbund (NSF) om eit EVU-tilbod er det tydelegaste dømet. Avtalen er fundert i ein tidsavgrensa kontrakt og studentane vert rekrutterte gjennom NSF.

I denne kategorien kan vi gjerne òg rekne inn det nettbaserte tilbodet på arabisk. Dette tilbodet inkluderer to emne på 15 studiepoeng. Det overlappar med emne i det regulære kampustilbodet i arabisk, men er ikkje gratis slik dei fleksible studietilboda er. Det er eit nybyrjarkurs i arabisk språk, men rettar seg mot folk som har erfaring frå arbeidslivet.

Desse vidareutdanningsstudia har ei finansiering som gir grunnlag for faste tilsettingar på sine fag. Per i dag er det snakk om delfinansiering for ei 100 % førsteamanuensisstilling på AHKR og ei 30 % universitetslektorstilling på IF.

---

¹² Khrono, 2024, «Studentveksten har skjedd på fleksible utdanningar», *Khrono*, [Studentveksten har skjedd på fleksible utdanningar](#).

Oppdragsprosjekt kan vere ein god inntektskjelde for HF og institutta. For HF ligg det ei moglegheit for å vurdere slike oppdragsbaserte tilbod vidare. Samstundes er det viktig å vere medviten om at oppdragsprosjekt inneberer ein risiko for at oppdragsgivaren ikkje fornyar avtalen ved kontraktsslutt og at finansieringa for stillingane knytte til undervisingstilbodet fell vekk. I tillegg er det viktig å vere merksame på at driftskostnadene kan verte høgare enn venta då kontrakten vart inngått. I oppdragsprosjekt er det difor viktig at desse risikoaspekta vert prisa inn i tilbodet. Når det gjeld kurs som krev studentbetaling er det viktig med god marknadsanalysar vert gjennomførte innan ein legg store ressursar inn i tilbodet.

Prosedyrar for oppretting av nye EVU-tilbod

Ein sterk EVU-portefølje treng eit tydeleg rammeverk og ei heilskapleg tilnærming til etablering av nye og utvikling av eksisterande EVU-tilbod, i eit system der EVU-tilbod og ordinære studietilbod møter same krav til studiekvalitet og berekraft. For å auke omfanget av etterspurde og konkurransedyktige tilbod i HF sin EVU-portefølje, må det finnast ein klar prosess frå initiativ til realisering av nye tilbod som sikrar høg studiekvalitet og solide økonomiske vilkår.

Nye EVU-tilbod kan oppstå som respons på ei bestilling frå ekstern aktør (BOA) eller som følge av ei strategisk satsing på ei bestemt målgruppe (f.eks. opplæringssektoren). Det kan òg vere på bakgrunn av eit initiativ frå fagmiljøet. I alle høve må etableringa innleiest ved at institutt og fakultet saman gjer ei strategisk vurdering av korleis tilbodet kan inngå i fakultetet si heilskaplege verksemd og samfunnsoppdrag. Med denne vurderinga som grunnlag, må institutt, med tydeleg forankring i budsjett disponerande myndigheit, utarbeide dokumentasjon som viser fagleg innhald og læringsformer, målgruppe, organisering og ressursbehov- og tilgang. Det er tilrådeleg at instituttet utarbeider denne dokumentasjonen med støtte frå UiB Videre, Læringslaben og økonomiseksjonen ved fakultetet. EVU-tilbodet skal deretter behandlast i relevant programstyre ved instituttet, før fakultetet i siste instans kan ta stilling til oppretting av nytt EVU-tilbod. Til grunn for prosessen må det liggje ei tydeleg plassering av det faglege ansvaret for tilbodet, og det er tilrådd at EVU-tilbod blir lagde inn under ansvarsområdet for eit av programstyra ved instituttet. Dette er sentralt for å oppretthalde fagleg forankring og kontinuitet i tilbodet.

EVU-tilbod ved fakultetet skal inngå i ein heilskapleg studieportefølje med felles rammeverk og krav til studiekvalitet. Samtidig vil EVU-tilbod krevje at ein legg til rette for ein større fleksibilitet enn ved oppretting og endring enn ordinære studium. Det kan òg vere nødvendig med ei tilpassa oppfølging av EVU-studentgrupper. Men parallelt med denne fleksibiliteten må ein ha ein fast prosess og klare rutinar for å sikre at EVU-tilbodet ved fakultetet held høg kvalitet og inngår i ein berekraftig, robust og strategisk heilskap.

Figur 7. Prosedyre for oppretting av nye EVU-tilbod

Trinn	Prosess	Innhald	Eining
1	Innleiande strategisk og økonomisk vurdering	Er det foreslåtte tilbodet i tråd med fakultetet sin EVU-strategi? Er det økonomiske tilhøve som ein må gjere særskilt greie for før oppretting?	Institutt og fakultet (studie- og økonomiseksjonen)
2	a) Vurdere fagleg grunnlag og klargjere innhaldet i EVU-tilbodet	Vurdering av fagleg kompetanse og interesse i fagmiljøet Kartleggje og avklare bestillinga (omfang, form, dimensjonering)	Institutt - med støtte frå UiB vidare og Læringslaben
	b) Kartlegge ressursbehov	Vurdering og berekning av ressursbehov og -tilgong (ressursbudsjett)	Institutt - med støtte fra økonomiseksjonen ved fakultetet
	c) Forankring på instituttet	Budsjettdisponerande myndigheit godkjenner grunnlaget for utvikling av eit EVU-tilbod	Instituttleiar
	d) Utarbeiding av tilbodet	Programstyret utarbeider dokumentasjon (søknad med relevante vedlegg*) Instituttet sender søknad om oppretting av EVU-tilbod til fakultetet	Institutt/ Programstyre - i samråd med UiB vidare og Læringslaben
3	Behandling av søknad og vedtak	Same prosedyre som ved oppretting av ordinære studietilbod	Fakultetet
	* Innhald i søknad	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bakgrunn for studietilbodet 2. Instituttet sine vurderingar av økonomi og ressursar 3. Plan for studiet (emneplan i gjeldande mal) 4. Omtale av det (nett-)pedagogiske utviklingsarbeidet 5. Plan for evaluering og løpande studiekvalitetsarbeid 	

Oppsummering og tilrådingar

Rapporten viser at EVU utgjør ein stor del av verksemda ved HF, både når det gjeld økonomi og studentar. EVU-tilboda ved HF har samstundes mange og ulike opphav, finansieringsmodellar, organisering og målgrupper, og porteføljen har utvikla seg på bakgrunn av oppdrag, initiativ og politiske føringar der kvart einskild tilbod har vorte oppretta og drifta delvis som ei eiga verksemd. I prosessen med å etablere ein strategi for eit heilskapleg, robust og berekraftig EVU-tilbod, står fakultetet difor overfor nokre viktige og grunnleggjande val. Og det hastar. Særleg når det gjeld vidareutdanning for opplæringssektoren vil 2025 vere eit kritisk viktig år med store konsekvensar for rammevilkåra for EVU-verksemda ved fakultetet i åra framover.

Gjennomgangen i starten av denne rapporten viser at forventningane til EVU-satsing frå nasjonale styresmakter og EVU-ambisjonane til UiB som universitet er tydelegare og større enn det som kjem til uttrykk i strategiane til grunneiningane på vårt fakultet. Det er paradoksalt, all den tid HF lenge har vore det viktigaste EVU-fakultetet ved UiB. Samstundes kan det forklarast ved at EVU vert opplevd som noko som er på sida av det studieplassfinansierte, statleg forvalta samfunnsansvaret det er å uteksaminere kandidatar på dei ordinære studieprogramma. Ei verd i endring treng ei stadig kalibrering av tilbod og etterspurnad, og ei samla og strategisk justering av balansen mellom ordinære studietilbod, fleksible studietilbod og vidareutdanningstilbod.

Det er òg grunn til å merke seg at tendensen når det gjeld talet på EVU-studentar ved HF har gått nedover dei siste tre åra. Er det ein indikasjon på at potensialet er større enn det vi har klart å utnytte dei siste åra? HF-fakultetet må som fellesskap ta stilling til kva vi vil med EVU, på same måte som ein tek stilling til ordinære tilbod. Ein rett innretta EVU-portefølje vil innebere eit betydeleg innteningspotensial.

Endringane i vidareutdanning for opplæringssektoren krev at HF raskt inntar ei offensiv haldning til EVU. Sjølv om HF hatt eit omfattande tilbod på dette EVU-området, kan vi ikkje ta for gitt at vi vil få finansiering til å vidareføre desse studietilboda. Endringane som no kjem vil stille krav til fleksibilitet og evne til å posisjonere seg i eit nytt terreng. HF må vise at vi har ein EVU-portefølje som er relevant for lærarar og skuleeigarar i åra framover. Om vi lukkast i dette arbeidet, er det store moglegheit for å få finansiering til å utvide tilbodet og auke inntektene til fakultetet. Ei satsing på dette området vil òg kunne ha positive ringverknadar for UiB sin posisjon som lærarutdannar og EVU-tilbydar for andre målgrupper.

Overordna er dette eit spørsmål om korleis vi framover skal organisere finansieringa av studietilbodet ved fakultetet. Fram til no er praksis at EVU nesten alltid finansierast heilt eller delvis utanfor grunnløyvinga, med dei følgjer det får for mellombelse tilsettingar og tilboda sin status som del av ein større fagleg portefølje. Dei nye politiske styringssignala med ny finansieringsmodell for UH-sektoren og formuleringar i

tildelingsbrev om forventningar til tilpassing og omstilling gjer det naudsynt for heile sektoren til å handsame EVU som ein del av den ordinære drifta.

Eit spørsmål det vert kritisk viktig for HF å løyse i tida framover handlar om kven som skal stå for undervisinga på EVU-tilboda? Fagleg og juridisk vil det vere ein styrke om det er den faste vitenskaplege staben som gjer denne undervisinga, men det er det i mange tilfelle i dag ikkje kapasitet til.

Gjennomgangen i denne rapporten har vist at det er eit fundamentalt mistilhøve mellom kostnads- og inntektsfordelinga knytte til EVU-tilbodet ved fakultetet. Dette gjeld særleg den studiepoengfinansierte vidareutdanninga, som vi òg har omtala som fleksible utdanningstilbod. Undervisningsressursane ved fakultetet har fram til no i praksis vore fordelte basert på studieplassar. I nokre situasjonar har det vore mogleg å nytte desse ressursane til å gi eit EVU-tilbod, men i realiteten har mykje av denne undervisinga vore gitt av innleigde undervisarar. Løysinga på dette mistilhøvet er anten å endre inntektsfordelingsmodellen for fakultetet på ein slik måte at institutta vert sette i stand til å bere slike kostnadar, eller at stillingsfordelinga i bemanningsplanen i større grad tar omsyn til EVU-inntekter.

EVU er ein utdanningstype i stor utvikling med krav til raske tilpassingar til kva potensielle studentar, oppdragsgivarar og styresmakter etterspør. Fakultetet står difor overfor ei utfordring i spennet mellom å jobbe meir systematisk med å forvalte EVU-porteføljen og leggje til rette for fleksibilitet i oppretting og utvikling av tilbodet. Denne utfordringa er særleg stor når det gjeld spørsmålet om kven som skal undervise og prosedyrane for oppretting av nye tilbod. Det store spørsmålet er då korleis vi kan løyse dette, viss vi samstundes ønskjer at det er dei fast tilsette som skal stå for undervisinga.

Ei mogleg løysing på dette er å opne for pilotfasar for nyoppretta EVU-tilbod, eller for EVU-tilbod som skal utvidast på ein slik måte at det skapar ressursbehov. Ein kan tenkje seg at nye, særleg lovande EVU-tilbod kan få høve til å nytte bistillingar i ein overgangsfase. Det vil vere ein føresetnad at desse tilboda er greidd ut i tråd med den prosedyre for oppretting som er presentert i denne rapporten. Bruken av bistillingar inneberer at ein ikkje tar på seg langsiktige lønsplikter før ein har sikrere informasjon om den økonomiske berekrafta i dei konkrete tilboda. Arbeidsgruppa føreslår ein prosedyre for oppretting av nye EVU-tilbod som vil sikre kvalitet og berekraft i EVU-verksemda, som fakultetet må ta stilling til.

I arbeidet med denne rapporten har vi dessutan sett at HF har ei utfordring når det gjeld å sikre studiekvaliteten i EVU-tilboda. Etterspurnaden etter tilboda og dei mange avlagde studiepoenga gir indikasjonar på at studietilbodet gjennomgåande er godt, samstundes er det urovekkjande at EVU-tilbodet ikkje er omfatta av den same forma for studiekvalitetsoppfølging som resten av studietilbodet ved fakultetet.

Arbeidsgruppa bak denne rapporten merker seg utviklinga av EVU-tilbodet i stor grad har vore prega av innsatsen til eldsjeler eller einskilde fagmiljø som har fanga opp moglegheiter som har oppstått. Denne strategien er eit ledd i arbeidet med å gi slike initiativ ei innramming. Vi ser at det systematiske arbeidet med EVU bør forankrast organisatorisk i Studiestyret ved fakultetet, gjerne gjennom ei årleg EVU-melding som kan danne grunnlag for eit dialogmøte med UiB Videre om utviklinga av EVU-porteføljen ved fakultetet. I tillegg ser vi behovet for eit EVU-forum for fagleg og administrative tilsette på tvers av fakultetet, kor ein kan dele erfaringar om utvikling og drift av EVU-tilbodet.

Gjennomgangen av EVU-tilbodet ved HF visar at det allereie er ein utbreidd kultur for EVU ved fakultetet. Samstundes ser vi at denne kulturen ikkje er heilt eins. Nokre institutt har ein omfattande EVU-aktivitet, andre har det i langt mindre grad. Vi ser dessutan at det er store skilnadar i kven som er involverte i arbeidet med EVU. Ved nokre institutt er det dei fast tilsette som står for denne undervisinga, ved andre er undervisinga i stor grad drive av mellombels tilsette. For at fakultetet skal oppnå målsetningane sine med EVU framover ser vi det som avgjerande at ein skapar ein felles kultur for EVU ved fakultetet, kor EVU går inn som ein naturleg del av undervisinga og den faglege formidlinga til alle dei fagleg tilsette.

Utkast til strategi for EVU ved HF for 2025-2030

Vidareutdanning er ein viktig del av samfunnsoppdraget til HF. Gjennom det siste tiåret har EVU-verksemnda ved fakultetet bidratt til at den kunnskapen HF-tilsette utviklar og forvaltar kjem norsk arbeids- og samfunnsliv til gode. Eit overordna premiss for strategien er at HF skal auke omfanget av og sikre kvaliteten på EVU-tilbodet.

- HF skal skape ein felles kultur for EVU og leggje til rette for samarbeid på tvers av fakultetet om EVU.
  - o For å sikre dette skal fakultetet etablere eit EVU-forum for vitskapleg og administrativt tilsette på tvers av fakultetet
- HF skal omfamne sin identitet som EVU-fakultet.
  - o For å sikre dette skal fakultetet i større grad inkludere EVU i profileringen av si verksemd
- HF skal ha ein tydeleg struktur knytt til etablering og drift av EVU-tilbod.
  - o For å sikre dette skal fakultetet i 2025 etablere og implementere eit solid administrativt rammeverk for utvikling av EVU
- HF skal gjere det mogleg å utvikle og drive EVU-tilbod der det er fagleg interesse og økonomisk grunnlag for det.
  - o For å få til dette skal fakultetet i 2025 greie ut om kva konsekvensar EVU-tilbod skal ha for fordeling av stillingar gjennom fagleg bemanningsplan.
- EVU skal vere ein integrert del av studietilbodet på fakultetet. Det inneberer at undervisinga skal vere forskingsbasert og kvalitetssikra.
  - o For å få til dette skal fakultetet innføre ei årleg EVU-melding basert på verksemnda ved institutta og eit årleg dialogmøte med UiB Videre og Lektorsenteret.
- EVU skal bidra til å styrke økonomien ved fakultetet.
  - o For å få til dette skal fakultetet i samarbeid med institutta skaffe meir systematisk informasjon om lønsemnda i dei einskilte EVU-tilboda.
- HF skal byggje vidare på fleksible utdanningstilbod som ein måte å rekruttere fleire studentar til humanistiske fag på.
- HF skal vere det naturlege førstevalet for lærarar som ønskjer vidareutdanning.

Fagområde	Studiepoenginntekter 2023			Studiepoenginntekter 2024			Studiepoenginntekter 2025		
	Totalt	EVU	Andel EVU	Totalt	EVU	Andel EVU	Totalt	EVU	Andel EVU
Arkeologi	2 822 000			3 432 000			4 707 000		
Historie	13 172 000			12 259 000			15 566 000		
Kulturvitenskap	2 784 000			2 843 000			4 066 000		
Religionsvitenskap	5 212 000	32 000	1 %	4 183 000	62 000	1 %	5 794 000	220 000	4 %
Tverrfaglige emner - AHKR	264 000	136 000	52 %	550 000	261 000	47 %	640 000	159 000	25 %
AHKR	24 254 000	168 000	1 %	23 267 000	323 000	1 %	30 773 000	379 000	1 %
Examen facultatum	2 034 000			2 355 000			3 076 000		
Filosofi	4 681 000			4 745 000			5 821 000		
FOF	6 715 000			7 100 000			8 897 000		
Arabisk	612 000	91 000	15 %	458 000	118 000	26 %	557 000	124 000	22 %
Engelsk	7 945 000	293 000	4 %	7 783 000	413 000	5 %	9 084 000	924 000	10 %
Fransk	1 616 000	346 000	21 %	1 368 000	362 000	26 %	1 773 000	658 000	37 %
Italiensk	1 009 000	411 000	41 %	1 579 000	1 087 000	69 %	1 628 000	948 000	58 %
Japansk	1 246 000			948 000			1 996 000		
Kinesisk	1 356 000			1 209 000			1 235 000		
Russisk	605 000			367 000			397 000		
Spansk	2 645 000	689 000	26 %	2 073 000	549 000	26 %	2 551 000	736 000	29 %
Tverrfaglige emner - IF	272 000	110 000	40 %	263 000	74 000	28 %	241 000	106 000	44 %
Tysk	1 279 000	244 000	19 %	1 176 000	352 000	30 %	1 313 000	468 000	36 %
IF	18 585 000	2 184 000	12 %	17 224 000	2 955 000	17 %	20 775 000	3 964 000	19 %
Allmenn litteraturvitenskap	2 276 000			2 095 000			2 654 000		
Digital kultur	4 287 000			4 600 000			5 439 000		
Klassisk	605 000			506 000			764 000		
Kunsthistorie	2 913 000			2 559 000			3 387 000		
Lingvistikk	1 973 000			1 881 000			1 950 000		
Nordisk	10 907 000	2 265 000	21 %	9 220 000	1 874 000	20 %	12 787 000	3 419 000	
Teatervitenskap	952 000			680 000			998 000		
Tverrfaglige emner - LLE	93 000			134 000			191 000		
LLE	24 006 000	2 265 000	9 %	21 675 000	1 874 000	9 %	28 170 000	3 419 000	12 %
SKOK	1 676 000			1 978 000			2 226 000		
SKOK	1 676 000			1 978 000			2 226 000		
SVT	440 000			742 000			1 115 000		
SVT	440 000			742 000			1 115 000		
TOTALT	75 676 000	4 617 000	6 %	71 986 000	5 152 000	7 %	91 956 000	7 762 000	8 %

From: Steinar Bøyum <Steinar.Boyum@uib.no>

Sent: Wednesday, February 12, 2025 1:29 PM

To: Svein Ivar Angell <Svein.Angell@uib.no>

Cc: Jesse Tomalty <Jesse.Tomalty@uib.no>; Steinar Thunestvedt <Steinar.Thunestvedt@uib.no>

Subject: Svar: EVU-strategi

Som rapporten til arbeidsgruppa seier har FoF ikkje EVU-tilbod i dag. Dette er eit bevisst val. Me må prioritere ressursbruken vår. Me har svært omfattande exphil- og exfac-tilbod, i tillegg til eit relativt stort fagstudium, og har ikkje kapasitet til å ta på oss fleire oppgåver. Utfordringa til FoF, og det kan nok gjelde andre ved HF også, er nettopp å prioritere, som også betyr å velje vekk noko. I tillegg kan det vere problematisk og komplisert å blande EVU-tiltak inn i den økonomiske modellen for exphil, som fort kan bli resultatet om me skal begynne med EVU.

Av denne grunn er me usamde i konklusjonen i rapporten, at EVU skal gå inn «som ein naturleg del av undervisinga og den faglege formidlinga til *alle* dei fagleg tilsette» (s. 19, min kursiv). Dersom det likevel er fakultetet sitt ønske at alle institutt (og alle fagleg tilsette) skal ha EVU-verksemd, så vil me sjølvsagt prøve å rette oss etter det. Men det bør i så fall forankrast solid i organisasjonen, og i dei demokratiske organa, sidan det vil vere eit klart retningskifte. Det vil sjølvsagt også bety at me må redusere anna aktivitet.

Beste helsing,

Steinar Bøyum

Instituttleiar

Institutt for filosofi og førstesemesterstudier

Universitetet i Bergen

Innspill til rapport om EVU

AHKR takker for rapporten og for anledningen til å komme med innspill.

AHKR er i de store trekk enige i rapportens anbefalinger for videre utvikling. Særlig gjelder dette punktene som omhandler prosessen ved opprettelse av nye EVU-tilbud, understrekingen av at det først og fremst skal være den faste staben som skal bidra til etter- og videreutdanning ved HF, og at EVU-tilbudene skal sees på som en del av den ordinære undervisningsaktiviteten (inklusive studiekvalitetsrammeverket). Vi deler også forståelsen av EVU-tilbudenes økende betydning for fakultetet i fremtiden.

AHKR har likevel noen merknader knyttet til hvilke samfunnssektorer som skjenkes oppmerksomhet i forbindelse med EVU-strategien ved HF, og beskrivelsen av de eksisterende EVU-tilbud ved HF.

For det første er rapportens store vektlegging av utdanningssektorens betydning for EVU-tilbud ved HF betimelig, men det bør komme tydeligere frem i strategien at vi må sikte også ut over lærerne. Flere av de eksisterende EVU-tilbud (for eksempel MUSE-ernene og AHS-ernene ved AHKR) retter seg mot andre deler av samfunnet enn skolefeltet, her konkret kulturminnesektoren og fagbevegelsen. EVU-strategien for HF og det videre arbeidet med å utvide EVU-porteføljen å fakultetet bør ikke avgrenses til utdanningssektoren alene, men bør rette seg også mot andre samfunnssektorer. Fakultetets faglige ansatte har kompetanser som er svært relevante for deriblant det brede kulturfeltet inklusive kulturminneforvaltningen, offentlige aktører som kommuner, NAV, politi, forsvar og så videre. Dersom skal vi lykkes med den overordnede målsettingen om å øke omfanget av EVU-tilbudet ved HF bør vi ta disse kompetanser bredt i bruk når vi skal utarbeide nye tilbud. Det er også tenkelig at næringslivsaktører kan være interessert i spesialdesignede oppdragstilbud.

For det andre bør bredden i mulige eksterne samarbeidspartnere i utvikling av EVU-tilbud tas høyde for, ved at vi holder fast på bredden også i måter EVU kan organiseres og finansieres. Noen arbeidsgivere har råd til å utvikle oppdrags-EVU og betale for seg, mens for andre vil den fremste innsatsfaktoren være de ansattes tid. At EVU skal bidra til å styrke fakultetets økonomi er selvsagt, men som ved de ordinære studietilbud ved HF, kan vi ikke forutsette at alle tilbud umiddelbart skal ha stort inntjeningspotensial. Det kan tenkes at noen EVU-tilbud kan gi en samfunnsmessig og strategisk gevinst for HF, selv om det ikke finnes stor (umiddelbar) betalingsmulighet. Dette bør komme tydeligere frem i EVU-strategien.

For det tredje savner AHKR en mer konkret vurdering av hvordan EVU-tilbud kan kombineres med ordinære undervisningstilbud, og hvordan ledige undervisningsressurser kan bidra inn i EVU. Det samme gjelder en vurdering av mulighetene for EVU-tilbud på tvers av enhetsgrensene på fakultetet.

For det fjerde er omtalen av de eksisterende EVU-tilbud ved HF og særlig ved AHKR noe misvisende. Vi tilbyr ikke etter- og videreutdanning i museologi, men våre emner rettet mot ansatte i museumssektoren handler om humanistisk forskningsdesign (MUSE620) og vitenskapelig publisering (MUSE621). Dette er emner som ikke krever forskningskompetanse i museologi, slik en kan få inntrykk av, men generell kompetanse i humanistisk forskning.

AHKR har også spørsmål knyttet til fremstillingen av omfanget av de eksisterende EVU-tilbud i rapporten (figur 3 og tekst side 8). I rapporten synes det som om at vi ikke hadde registrerte studenter i videreutdanning høsten 2018 – men som oversikten over oppmeldingstall for EVU ved AHKR (se under) viser, stemmer ikke dette. Rapporten har heller ikke fått med seg det store antall EVU-studenter i 2023 eller grunnene til at tallet var betydelig lavere i 2024 (endring i studiebetalingsforskrift og pause i samarbeidet med Sykepleierforbundet, med gjenåpning av opptak fra 2025).

Oppmeldingstall EVU											
Emne	År	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
MUSE620		15	13	14		7	10	1	7	6	4
MUSE621			11		13	12	11	7	13	12	13
AHS202-F			22	24	20	28	24	27	29	30	Ikke opptak
AHS203-F			22	24	20	28	24	27	29	31	Ikke opptak
HIDID600						9		24			
RELMIN650											1
RELMIN640											3
RELMIN643								2		32	2
RELMIN639								2		33	
RELMIN641								2		32	
RELMIN647										32	
RELMIN648								2		31	
RELMIN649										31	
RELMIN646									3		

Vennlig hilsen

Teemu Ryymin

Instituttleder

Studierstyret ved Det humanistiske fakultet

Møte: 05.03.2025

SAK 09/25: Drøftingssak: Nytt fellesemne i første semester: LES100 – Les og skriv

---

Dokument og vedlegg i saka

- Bestilling/mandat til arbeidsgruppa (vedlegg 1)
- Emneomtale for LES100 (vedlegg 2)

Bakgrunn for saka

Hausten 2024 har det vore nedsett ei arbeidsgruppe knytt til tiltak 3 i Studieporteføljeprojektet - utvikling av nytt fellesemne i første semester. Arbeidsgruppa har levert frå seg sluttrapport og emneomtale, som skal diskuterast i møte i styringsgruppa for prosjektet 7. mars. Leiar for arbeidsgruppa, Steinar Bøyum, vil presentere emnet og arbeidet i arbeidsgruppa for Studierstyret i møtet, og det blir sett av tid til diskusjon.

LES100 vil ha første undervisningssemester hausten 2025, og skal erstatte *EXFAC00AS - Akademisk skrivning* allereie frå hausten 2025. Det andre innføringsemnet HF tilbyr i første semester, *EXFAC00SK – Språkkunnskap*, vil bli tilbydd hausten 2025 i ei overgangsordning, slik at studieprogram som tilrår *EXFAC00SK* i første semester får tid til å tilpasse studieprogrammet sitt til det nye emnet (jf. framdriftsplanen for studieporteføljeprojektet, der alle BA-program skal tilpasse seg tiltaka i prosjektet til opptaket hausten 2026).

Særleg viktig er tilhøvet mellom det nye LES100 og dei andre delane i første semester (ex.phil og dei programspesifikke innføringsemna), og eit godt samarbeid mellom dei tre emna i første semester er sentralt.

Studierstyret bes drøfte korleis studieprogramma og fakultetet best mogleg kan organisere eit heilskapleg førstesemester frå hausten 2026.

Svein Ivar Angell
visedekan

Julie Alver Tønsaker
studiesjef

VEDLEGG 1 – Bestilling/mandat til arbeidsgruppa

Innhaldet i førstesemester skal fornyast og det skal opprettast eit nytt fellesemne i førstesemester som er obligatorisk i alle bachelorgrader ved HF. Første undervisningssemester er hausten 2025.

Følgjande moment må takast med i arbeidet:

- Det må utgreiast korleis emnet kan vidareutviklast på ein måte der det tydeleg relaterer seg til tema knytt til digitale ferdigheiter og/eller kunstig intelligens på same tid som det opprettheld den viktige funksjonen dagens Akademisk skriving har knytt til lesing og skriving som grunnleggjande HF-ferdigheit.
- Utviklinga av emnet må skje i tett tilknytning til (vidareutvikling av) dei programspesifikke innføringsemna.
- Emnet må kunne handtere ei større studentmasse enn dagens Akademisk skriving.
- Avklaringar knytt til innpassing, godkjenning

Frist: 15. februar 2025

VEDLEGG 2 – Emneomtale, LES100

Kategori	Tekst
Emnekode	LES100
Namn på emnet, nynorsk	Les og skriv
Namn på emnet, bokmål	Les og skriv
Namn på emnet, engelsk	Read and Write
Studiepoeng, omfang	10
Studienivå (studiesyklus)	Bachelor
Fulltid/deltid	Fulltid
Undervisningsspråk	Norsk
Undervisningssemester	Haust og vår
Undervisningsstad	Bergen
Mål og innhald	<p>Emnet har som mål å gje studentar innføring i sentrale akademiske aktivitetar innan humaniora. Gjennom emnet skal studentar øve opp lese- og skriveferdigheiter lys av ny teknologi, særleg kunstig intelligens.</p> <p>Emnet er delt inn i tre hovudtema:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Fagleg lesing Evna til å lese og forstå akademiske tekstar må øvast opp. I emnet vil studentane lære om å lese, og lære seg arbeidsmetodar for aktiv lesing av akademiske tekstar. For å lære seg å lese slike tekstar treng studentar kunnskap om ulike typar tekst og forståing for korleis dette kan prege måten ein les på. 2. Akademisk skrivning Lesing er tett knytt saman med skrivning, og emnet skal gi ei innføring i korleis ein skriv akademiske tekstar. Emnet skal lære studentane arbeidsmåtar ein nyttar i utarbeiding av ein fagtekst. Dette inkluderer å finne relevant litteratur, å utarbeide gode spørsmål som utgangspunkt for fagtekst, å strukturere teksten

	<p>på ein formålstenleg måte og å lære å skrive refererande, analyserande og diskuterande.</p> <p>3. Lesing, skriving og kunstig intelligens Emnet skal sjå på lesing og skriving i lys av vår digitale tidsalder. Studentar vil få ei innføring i KI-verktøy som er relevante for akademisk arbeid. Emnet skal lære studentar om fordelane og ulempene ved bruk av KI, og gjere dei i stand til å ta gode og reflekterte val i ansvarleg bruk av KI som eit læringsverktøy, samt sjå verdien av å skrive sjølv.</p>
<p>Læringsutbytte</p> <p>Learning Outcomes</p>	<p>Studenten skal ved avslutta emne ha følgjande læringsutbytte:</p> <p>Kunnskap Studenten skal</p> <ul style="list-style-type: none"> • ha kunnskap om vilkåra for konsentrert lesing • vere kjende med tekstar frå eige fagfelt og vite om skilnaden på fagtekstar og andre sjangrar • vere kjende med prinsippa for ulike skrivemåtar i den akademiske sjangeren • kjenne til ulike KI-verktøy og kva dei kan brukast til <p>Ferdigheiter Studenten</p> <ul style="list-style-type: none"> • kan lese fagtekstar konsentrert og utforskande • kan forstå og vurdere faglege tekstar frå eige fagfelt og kjenne til likskapar og skilnader mellom desse og tekster frå andre sjangrar • kan anvende ulike skrivemåtar, til dømes refererande, oppsummerande og drøftande skrivemåtar • kan nytte metodar for kjeldesøk og kritisk vurdere kjelder • kan bruke KI på ein formålstenleg og forsvarleg måte i studiesamanheng <p>Generell kompetanse Studenten skal</p> <ul style="list-style-type: none"> • kunne skrive klart og tydeleg • kunne lese fagtekstar aktivt og konsentrert • kunne utvikle, revidere og ferdigstille ein fagleg tekst som tilfredsstillar krava i den akademiske

	<p>sjangeren</p> <ul style="list-style-type: none"> • vere trygg i bruken av KI og kunne reflektere rundt forsvarleg og uforsvarleg bruk
Krav til forkunnskapar	Ingen
Studiepoengreduksjon	Det er fullt fagleg overlapp (10 studiepoeng) med emnet EXFAC00AS – Akademisk skriving.
Krav til studierett	<p>Emnet er ope for studentar med studierett på Det humanistiske fakultet, og for studentar på bachelorprogrammet i musikkvitenskap og integrert masterprogram i musikkterapi.</p> <p>Det er avgrensa plass på emnet, og nye bachelorstudentar ved Det humanistiske fakultet (og studieprogramma frå KMD nemnd over) blir prioriterte, deretter studentar på årsstudium ved Det humanistiske fakultet.</p>
Arbeids- og undervisningsformer	Det blir brukt arbeids- og undervisningsformer som legg til rette for studentaktivitet. Undervisninga omfattar førelesingar og seminarundervisning i mindre grupper, kombinert med tekstrespons frå undervisar og medstudentar. Mykje av undervisninga er praktisk retta, og studentar skal øve opp ferdigheiter i lesing og skriving i seminara.
Obligatorisk undervisningsaktivitet	<p>Det er obligatorisk oppmøte på seminarundervisninga i emnet.</p> <p>Det er obligatorisk å levere inn tre korte oppgåver på rundt 500 ord kvar. Dei obligatoriske innleveringane utgjør deler av semesteroppgåva som skal leverast mot slutten av semesteret.</p> <p>Godkjente obligatoriske aktivitetar er gyldig i undervisningssemesteret, og semesteret etter.</p>
Vurderingsformer	<p>I emnet nyttar ein følgjande vurderingsformer:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Semesteroppgåve på 3000 ord ± 10%, ikkje inkludert referanseliste.
Hjelpemiddel til eksamen	Ikkje relevant.
Karakterskala	I emnet nyttar ein karakterskala A-F, der F er stryk.
Vurderingssemester	Haust og vår
Litteraturliste	Litteraturlista vil vere klar innan 01.07. for haustsemesteret og 01.12. for vårsemesteret.
Emneevaluering	Emnet blir evaluert i tråd med UiB sitt kvalitetssikringssystem.

Programansvarleg	Programstyret har ansvar for fagleg innhald og oppbygging av studiet og for kvaliteten på studieprogrammet og alle emna der.
Administrativt ansvarleg	Det humanistiske fakultet v/ Institutt for filosofi og førstesemesterstudium har det administrative ansvaret for emnet.
Kontaktinformasjon	Studierettleiar kan kontaktast her: exphil@uib.no

Studierstyret ved Det humanistiske fakultet

Møte: 05.03.2025

SAK 10/25: Status frå institutta: Studieporteføljeprojektet

Vi legg opp til ei drøfting knytt til Studieporteføljeprojektet i møtet, og vil gjerne få ein statusrapport frå kvart institutt/senter knytt til dette arbeidet. Vi ber om at medlemmene av studiestyret førebur seg på dette.

Svein Ivar Angell
visedekan

Julie Alver Tønsaker
studiesjef

Studiestyret ved Det humanistiske fakultet

Møte: 05.03.2025

SAK 11/25: Ekstern fagfellerapport for lektorutdanningane ved HF

Dokumenter eller vedlegg i saken

- Ekstern fagfellerapport for lektorutdanningene ved HF (vedlagt)

Bakgrunn for saken

Ekstern fagfelle for lektorutdanningene ved HF, Jonas Bakken, ble i 2024 bedt om å se på sammenhengen mellom skolefag og universitetsfag i lektorutdanningen ved HF. Oppdraget ble formulert som følger:

«Korleis handterer programmet og undervisarar tilhøvet mellom disiplinfaga som universitetsfag og som skolefag? Kva er universitetsfaget i høve til skolefaget? Korleis reflekterer studentane rundt dette? Kva skilnader ser dei, og korleis tenker dei at læringsutbyttet frå disiplinfaga som universitetsfag bidreg til å utvikle god lektorkompetanse i skolefaget? Er det noko som manglar for å knytte universitetsfaget og skolefaget betre saman?»

På bakgrunn av fokusgruppeintervjuer med studenter og faglærere frå de ulike programmene, data fra NOKUTs evaluering av lektorutdanningene og gjennomgang av studieplaner har Bakken skrevet årets rapport som konkluderer med følgende:

«I alle fag i lektorutdanningen ved HF er det avstand mellom universitetsfag og skolefag. Dette er også å forvente, ettersom universitetsfagene i stor grad drives og utvikles av fagfolkene selv, mens skolefagene er politiske konstruksjoner som endres av læreplanreformer omtrent hvert tiende år. På grunn av disse forskjellene er det ikke mulig, eller kanskje heller ikke ønskelig, å legge universitetsfagene for tett opp til skolefagene. I et lektorutdanningsløp det er dessuten begrensede muligheter for å tilpasse universitetsfagene til skolefagene ettersom utdanningen baserer seg på sambruk av studieemner med andre disiplinfaglige utdanninger.

Avstanden mellom universitetsfag og skolefag kan imidlertid være en kilde til frustrasjon for studentene, og det er ulike grep som kan tas i utdanningen som kan hjelpe studentene med å håndtere dette. Flere av disse grepene blir også tatt i lektorutdanningen ved UiB i dag.(....)

Anbefalinger:

- Gjør studentene bevisste på forskjellene mellom universitetsfag og skolefag.
- Styrk fagdidaktikkens rolle som brobygger mellom universitetsfag og skolefag.
- Vurder eventuelle endringer i utvalget av emner som tilbys i lektorutdanningen.
- Legg til rette for mer språklæring i fremmedspråkene.”

Rapporten har vært til behandling i alle tre programstyrer som dekker lektorutdanningene ved HF:

***Programstyremøte for lektorutdanning med master i historie eller religionsvitenskap
09.12.2024:***

Kommentar til programsensorrapport for 5LU fra AHKR:

Rapporten ble diskutert i programstyret for lektorutdanningen ved AHKR 9.12.24. Tema for rapporten var forholdet mellom universitetsfag og skolefag i lektorutdanningen. Av utfordringer blir det for religionsvitenskap trukket frem at religionsfagene i skolen har en noe bredere innretning enn universitetsfaget. Blant annet har kristendom, etikk, ikke-religiøse livssyn og filosofi en mer framtrædende plass i skolen enn i universitetsfaget. En utfordring som blir trukket frem for historiefaget, er at det ikke er et eget fag i ungdomsskolen, men her inngår i et breiere samfunnsfag, som studentene i mindre grad blir forberedt på. Studentene opplever også historiefaget som noe mer detaljorientert enn de brede utviklingslinjene skolefaget legger opp til.

Rapporten foreslår tre tiltak: forventningsavklaring overfor studentene, at didaktikkundervisningen inntar en rolle som brobygger mellom universitetsfag og skolefag, samt å se på utvalg av emner og hva som er mest relevant for lektorutdanningen.

Programstyret tar innspillene til etterretning og vil ta kommentarene med videre i arbeidet med lektorutdanningen, og i de enkelte fag.

Programstyremøte for nordisk 16.12.2024:

Sak 54/24: Programsensorrappport lektorutdanningane 2024

Oppsummeringar av og kommentarar på rapporten: Ved nordisk er det bra samsvar mellom skulefag og universitetsfag, men kompetanse i nynorskopplæring er ikkje bra nok. Didaktikk ser at nynorsknivået hjå studentane ikkje er godt nok. (Styrking av nynorsk blir tatt opp som sak 56/24) Didaktikk fungerer som ein brubyggjar mellom skulefag og universitetsfag, og programsensor meiner at didaktikkmiljøet bør styrkast. Didaktikk opplever ikkje at dei er i eit skvis fordi universitetsfaga og skulefaga er for fjerne frå kvarandre slik programsensor påpeiker i rapporten. Nordisk språk kjenner igjen det at nokon studentar tenkjer at universitetsfaga er for abstrakte, men at det er ikkje mange studentar som meiner dette.

Programstyremøte for lektorutdanning med master i fremmedspråk 02.12.2024

Rapporten var vedlagt til møteinnkallingen, og det ble orientert om saken i møtet. Det var ingen ytterligere kommentarer til rapporten.

Forslag til vedtak

Studiestyret tar saken til orientering.

Svein Ivar Angell
visedekan

Julie Alver Tønsaker
studiesjef

EKSTERN FAGFELLERAPPORT FOR LEKTORUTDANNINGENE VED HF, UiB 2024

Navn:

Jonas Bakken, faglig leder av Lektorprogrammet og professor i norskdidaktikk, Institutt for lærerutdanning og skoleforskning, Universitetet i Oslo (UiO)

Ekstern fagfelle ved:

Det humanistiske fakultet (HF) ved Universitetet i Bergen (UiB)

Studieprogram:

Lektorutdanning med master i nordisk

Lektorutdanning med master i framandspråk (engelsk, fransk, spansk eller tysk)

Lektorutdanning med master i historie eller religion

Oppnevnt for perioden:

1. februar 2024 – 31. desember 2026

Rapporten gjelder for perioden:

1. januar 2024 – 31. desember 2024

Fokus i rapporten

Etter avtale med Lektorutdanningsutvalet ved HF (LUHF) tar årets rapport for seg forholdet mellom universitetsfag og skolefag. Aktuelle problemstillinger er:

- Hva er universitetsfaget i forhold til skolefaget?
- Hvordan håndterer programmet og undervisere forholdet mellom disiplinifagene som universitetsfag og som skolefag?
- Hvordan reflekterer studentene rundt dette?
- Hvilke forskjeller ser de, og hvordan tenker de at læringsutbyttet fra disiplinifagene som undervisningsfag bidrar til å utvikle god lektorkompetanse i skolefaget?
- Er det noe som mangler for å knytte universitetsfaget og skolefaget bedre sammen?

Rapporten er skrevet på bakgrunn av fokusgruppeintervjuer med studenter og faglærere fra de ulike programmene, data fra NOKUTs evaluering av lektorutdanningene og gjennomgang av studieprogramplaner.

Bakgrunn

Det er flere viktige forskjeller mellom et universitetsfag og et skolefag. Litt forenklet kan man si at universitetsfagene er styrt av fagmiljøene selv, de utvikles gradvis gjennom nye forskningsfunn og skiftende forskningsinteresser, og de er forankret i internasjonale nettverk av forskere. Skolefagene er derimot nasjonale, politiske konstruksjoner. Innhold i skolefagene er styrt av politisk fastsatte læreplaner, og læreplanene i Norge endres omtrent hvert tiende år.

For lærerutdanningene er disse forskjellene en stadig utfordring. Studentene studerer for eksempel historie ved universitetet, men dette historiefaget er ikke nødvendigvis det samme som skolens historiefag. Og selv om universitetsfaget og skolefaget skulle ha vært forholdsvis like under studietiden, kan læreplanen i skolefaget ha blitt endret når studentene skal begynne å arbeide i skolen. For lektorutdanninger kan spenningene mellom universitetsfaget og skolefag være større enn i grunnskolelærerutdanningene. Lektorutdanningene forutsetter sambruk av studieemner med disiplinfaglige studieprogrammer, og mulighetene for å tilpasse universitetsfaget til skolefaget er derfor begrensede. Det er dermed grunn til å tro at fagdidaktikken får en spesielt viktig rolle i denne typen lærerutdanninger for å hjelpe studentene å bygge bro mellom universitetsfaget og skolefaget.

Resultater fra den nasjonale evalueringen av lektorutdanningene som NOKUT gjennomførte 2019–2022, viser at disse utfordringene også finnes i UiBs lektorutdanning, i hvert fall i den gamle studiemodellen. Kun 13 % av studentene og 31 % av underviserne ved UiB svarte at det faglige innholdet i studiefagene er tilpasset lektorstudentene, noe som er under det nasjonale gjennomsnittet (s. 185). Evalueringskomiteen skriver også at «det økte volumet av lektorstudenter har skapt et press på fagdidaktikere som blir limet i lektorutdanningene mellom praksis, disiplin fag og pedagogikk, og der didaktikerne føler seg skvist» (s. 184).

Universitetsfagene og skolefagene

Analysen av program- og emneplanene og intervjuene med faglærere og studenter viser at det er noen grunnleggende forskjeller mellom universitetsfagene og skolefagene. Hvilke typer forskjeller – og hvor store disse er – varierer imidlertid fra fag til fag.

Historie

Historie framstår som faget der det er minst forskjeller mellom universitets- og skolefaget, i hvert fall når det gjelder historiefaget i videregående skole. Universitetsfaget ved UiB vektlegger oversikt over de store linjene i historien, fordypning i visse temaer, kildekritikk og historisk metode, og det samme gjør langt på vei også skolefaget. En forskjell er at læreplanen i historie etter fagfornyelsen i liten grad spesifiserer bestemte historiske hendelser, men overlater til lærernes faglige skjønn å gjøre et utvalg. For å utdanne lærere til å undervise etter en slik åpen læreplan vil den brede oversikten som universitetsfaget historie gir, kunne fungere godt. Det er imidlertid en større avstand mellom

universitetsfaget og skolefaget på ungdomstrinnet. På ungdomstrinnet er ikke historie et eget fag, men inngår i det bredt anlagte samfunnsfaget. Etter fagfornyelsen er heller ikke historiedelen av faget skilt ut som en egen underavdeling av faget, men er tettere integrert med samfunnskunnskap og geografi. Denne brede tverrfagligheten blir studentene i liten grad forberedt på gjennom å studere universitetsfaget historie i lektorutdanningen ved UiB.

Religionsvitenskap

I lektorutdanningen ved UiB utdannes religionslærere ved å studere universitetsfaget religionsvitenskap. Studiet består av et innføringsemne i faget, emner om ulike religioner i fortid og nåtid (buddhisme, hinduisme, norrøn mytologi etc.) samt tematiske studieemner som religion og media og religion og politikk. De to religionsfagene i skolen, det vil si KRLE (kristendom, religion, livssyn og etikk) i grunnskolen og religion og etikk i videregående skole, er langt bredere fag enn universitetsfaget religionsvitenskap slik studentene møter det i lektorutdanningen ved UiB. Kristendom har en langt mer framtrædende plass i skolefagene, spesielt i grunnskolen. Skolefagene har også et betydelig innslag av etikk, ikke-religiøse livssyn og filosofi. Dette er i liten grad til stede i universitetsfaget religionsvitenskap, men studenten får et visst kjennskap til disse fagdisiplinene gjennom ex.phil. Religionsvitenskapen har også en tydelig historisk dimensjon (religion i oldtiden o.l.) som er mindre framtrædende i skolefagene.

Fremmedspråk

Universitetsfagene engelsk, tysk, fransk og spansk er klassiske filologiske fag. De gir studentene en innføring i språkssystemet, litteraturen og kulturen i et språkområde. Sentrale temaer er grammatikk, språkhistorie, litteraturhistorie, historie og kulturkunnskap. Vektleggingen av de ulike temaene varierer mellom fagene. Blant annet har spansk flere studieemner i historie og kulturkunnskap, mens engelsk har et bredt utvalg emner i litteratur. Engelskfagene på ungdomstrinnet og i videregående skole har en god del til felles med universitetsfaget. Det engelske språkssystemet og arbeid med engelskspråklige tekster er sentralt. Skolefagene har samtidig en sterk vektlegging av språklæring og muntlig og skriftlig kommunikasjon, som ikke er like sentralt i universitetsfaget. For tysk, fransk og spansk er avstanden mellom universitetsfaget og skolefaget større enn for engelsk. Siden opplæringen i fremmedspråk først begynner på ungdomstrinnet, handler disse fagene i stor grad om språklæring på grunnleggende nivå. Kulturkunnskap og litteratur har en viss plass, særlig på de øverste nivåene i videregående skole, men i langt mindre grad – og langt mindre avansert – enn i universitetsfagene.

Nordisk

Universitetsfaget nordisk er, i likhet med fremmedspråkene, et klassisk filologisk fag: Faget gir studentene en innføring i språk og litteratur i det nordiske språkområdet. Kulturdimensjonen er imidlertid mindre enn i fremmedspråksfagene, ettersom nordiskfaget i en norsk kontekst først og fremst henvender seg til studenter fra Norge. Universitetsfaget

nordisk ved UiB har mye til felles med skolefaget norsk, i hvert fall i videregående skole. Sentrale faglige temaer er grammatikk, språkhistorie, språklig mangfold (dialekter, sosiolekter, flerspråklighet osv.), skjønnlitteratur og litteraturhistorie. Noe som imidlertid er viktig i skolefaget, og som i mindre grad er en del av universitetsfaget, er utvikling av muntlige og skriftlige ferdigheter. Ferdighetsdimensjonen står enda sterkere på ungdomstrinnet enn i videregående skole, og universitetsfaget har derfor en større avstand til ungdomsskolefaget norsk.

Faglærernes perspektiver

I intervjuene reflekterte faglærere i universitetsfag og fagdidaktikk over forholdet mellom universitetsfagene og skolefagene. Faglærerne var oppmerksomme på forskjellene mellom universitets- og skolefag, og de fleste ga uttrykk for at disse forskjellene også var ønskelige. Universitetsfagene skal være noe annet enn skolefagene. Flere faglærere pekte på at skolefagene stadig endres av læreplanreformer, og at universitetsfagene derfor ikke skal legge seg for tett opptil skolefagene, men gi studentene en solid fagkompetanse som setter dem i stand til å tilpasse seg nye reformer og tilegne seg ny kunnskap i faget gjennom en lang karriere.

Noen av faglærerne i fremmedspråk uttrykte et ønske om å få jobbe grundigere med å utvikle og vurdere studentenes skriftlige og muntlige kompetanse i fremmedspråket. Dette ville gjort universitetsfaget likere skolefaget. En slik undervisning er imidlertid ressurskrevende, og det har ikke vært nok faglærere og undervisningstid til å jobbe med ferdighetssiden av fremmedspråket. Enkelte faglærere pekte også på at studentene indirekte utvikler sine språklige ferdigheter gjennom å lære om grammatikk og gjennom å lese litteratur og fagtekster på fremmedspråket og diskutere i seminarer, selv om undervisningen ikke direkte fokuserer på språklæring.

Selv om faglærerne understreket betydningen av å skille mellom universitets- og skolefag, kom også flere av dem med eksempler på at det har blitt gjort endringer i universitetsfaget for å tilpasse det til skolefaget. Dette har blant annet skjedd gjennom samarbeid mellom faglærere i universitetsfaget og fagdidaktikk eller med utgangspunkt i EVU- eller DEKOMP-prosjekter. I intervjuet med faglærere i nordisk kom det også fram et skille mellom universitetsfaget nordisk som forskningsfag og studiefag. Studiefaget er i stor grad en tilpasning til norskfaget i skolen, mens forskningsfaget ligger langt unna både studiefaget og skolefaget.

Studentenes perspektiver

Studentenes perspektiver på forholdet mellom universitetsfag og skolefag varierte stort mellom fagene. Studentene i historie beskrev universitetsfaget som svært detaljfokusert, mens skolefaget var opptatt av de store sammenhengene og spørsmålene i historien. De opplevde at det var opp til den enkelte student å knytte universitetsfaget til skolefaget.

Historiedidaktikken hadde imidlertid vært et godt supplement gjennom å fokusere på historiebevissthet og historisk empati, som er sentrale temaer i skolefaget.

Studentene i religion var svært positive til religionsvitenskap som universitetsfag og den tette forbindelsen mellom universitetsfag og fagdidaktikk. Samtidig hadde studentene i praksisperiodene opplevd at de hadde mangelfulle kunnskaper om visse deler av skolefagene, særlig etikk og filosofi. De opplevde også at universitetsfaget hadde behandlet kristendommen i historisk lys, mens skolefagene fokuserte på tro og religiøs praksis. Studentene konkluderte med at dette må de lese seg opp på selv når de begynner å jobbe som lærere.

Nordiskstudentene mente at universitetsfaget hadde rustet dem godt til å undervise i skjønnlitteratur, litteraturhistorie og språkdelen av norskfaget i skolen (grammatikk, dialekter, språkhistorie). De trakk også fram at arbeidet med masteroppgaven hadde gitt dem en dyp forståelse av universitetsfaget, som ville ha stor overføringsverdi til arbeid med skolefaget. Studentene trakk fram at universitetsfaget hadde gitt dem mindre kompetanse i sakprosa, kritisk tekstanalyse og muntlige og skriftlige ferdigheter. Kunnskap om sidemålsundervisning i skolen ble trukket fram som den største mangelen i utdanningen.

Studentene i engelsk mente at universitetsfaget ga dem god kompetanse til å undervise i grammatikk, fonetikk og litteratur i skolefaget. De mente imidlertid at universitetsfaget er mer historisk orientert i litteratur- og kulturstoffet, mens skolefaget fokuserer på nyere litteratur og aktuelle samfunnsproblemer. De savnet også mer kunnskap om litteratur og kultur i andre engelskspråklige land enn USA og Storbritannia. Studentene opplevde at de ikke hadde blitt bedre til å kommunisere på engelsk gjennom utdanningen og ønsket et større fokus på språklæring og kommunikasjon i studiet.

Studentene i de øvrige fremmedspråkene opplevde en større avstand mellom universitetsfag og skolefag enn engelskstudentene gjorde. Universitetsfagene ble beskrevet som språk- og litteraturstudier på svært høyt nivå, mens skolefagene er grunnleggende språkopplæring. Grammatikken og kulturkunnskapen i universitetsfagene opplevdes derimot som relevant for skolefagene. I likhet med engelskstudentene ønsket studentene i de øvrige fremmedspråkene et større fokus på kommunikasjon og språklæring i utdanningen og en nedtoning av den historiske dimensjonen, spesielt arbeid med eldre litteratur.

Hvordan knytter utdanningen universitetsfaget og skolefaget sammen?

Både faglærere og studenter trakk fram fagdidaktikkens betydning som brobygger mellom universitetsfag og skolefag. Denne brobyggingen skjer først og fremst på et overordnet nivå. Fagdidaktikkundervisningen tar sjelden direkte utgangspunkt i de konkrete studieemnene i universitetsfaget og relaterer dette til skolefaget, men diskuterer mer generelt hvordan deler av universitetsfaget har relevans for skolen. Studentene fortalte at pedagogikken ikke

har noen rolle i å knytte universitetsfag og skolefag sammen. Pedagogikken opplevdes som lite integrert med de andre delene av utdanningen på campus.

Studentene trakk videre fram at det først og fremst er i praksisperiodene at de forstår hva skolefaget er, og hvilken relevans universitetsfaget har for dette. Arbeidet med å «oversette» universitetsfaget til skolefaget mente studentene at de stort sett må gjøre selv.

Oppsummering og anbefalinger

I alle fag i lektorutdanningen ved HF er det avstand mellom universitetsfag og skolefag. Dette er også å forvente, ettersom universitetsfagene i stor grad drives og utvikles av fagfolkene selv, mens skolefagene er politiske konstruksjoner som endres av læreplanreformer omtrent hvert tiende år. På grunn av disse forskjellene er det ikke mulig, eller kanskje heller ikke ønskelig, å legge universitetsfagene for tett opp til skolefagene. I et lektorutdanningsløp det er dessuten begrensede muligheter for å tilpasse universitetsfagene til skolefagene ettersom utdanningen baserer seg på sambruk av studieemner med andre disiplin-faglige utdanninger.

Avstanden mellom universitetsfag og skolefag kan imidlertid være en kilde til frustrasjon for studentene, og det er ulike grep som kan tas i utdanningen som kan hjelpe studentene med å håndtere dette. Flere av disse grepene blir også tatt i lektorutdanningen ved UiB i dag.

For det første kan man gjøre studentene oppmerksomme på at det er forskjeller mellom universitets- og skolefag, og hvorfor det er slik. Det kan ta bort eventuelle mistanker blant studentene om at faglærerne ikke kjenner til eller bryr seg om skolefagene. Dette kan også være en viktig forventningsavklaring, slik at studentene ikke forventer at universitetsfaget skal være noe annet enn det det er. Fagdidaktikkundervisningen er et naturlig sted å ta slike diskusjoner, men det også tas opp i universitetsfagene.

For det andre kan man i enda større grad synliggjøre fagdidaktikkens rolle som brobygger mellom universitetsfag og skolefag, blant annet gjennom eksplisitt å knytte an til de studieemnene studentene har tatt i universitetsfaget. Ettersom disiplin-faglige og fagdidaktiske faglærere er ansatt på samme institutt og allerede samarbeider på en rekke områder, ligger forholdene godt til rette for dette.

For det tredje kan fagmiljøene ta en diskusjon om utdanningen kan legge seg nærmere skolefaget, ikke nødvendigvis gjennom å endre emnene, men gjennom å sette sammen emnegrupper på andre måter. Er det for eksempel andre emner i historie ved UiB som er mer relevante for skolefaget enn de som inngår i lektorprogrammet i dag? Og er det aktuelt å trekke inn flere emner i kristendom, etikk og livssyn i religionsstudiet?

For det fjerde kan fakultetet vurdere om det kan legges til rette for mer språklæring i fremmedspråkene gjennom muntlig øving, skriving, tilbakemelding og vurdering. Dette er etterspurt av studentene, og flere av faglærerne ønsket seg også dette. Men det er selvsagt et ressurs spørsmål.

Anbefalinger:

- Gjør studentene bevisste på forskjellene mellom universitetsfag og skolefag.
- Styrk fagdidaktikkens rolle som brobygger mellom universitetsfag og skolefag.
- Vurder eventuelle endringer i utvalget av emner som tilbys i lektorutdanningen.
- Legg til rette for mer språklæring i fremmedspråkene.

Oslo, 08.11.2024

Jonas Bakken